

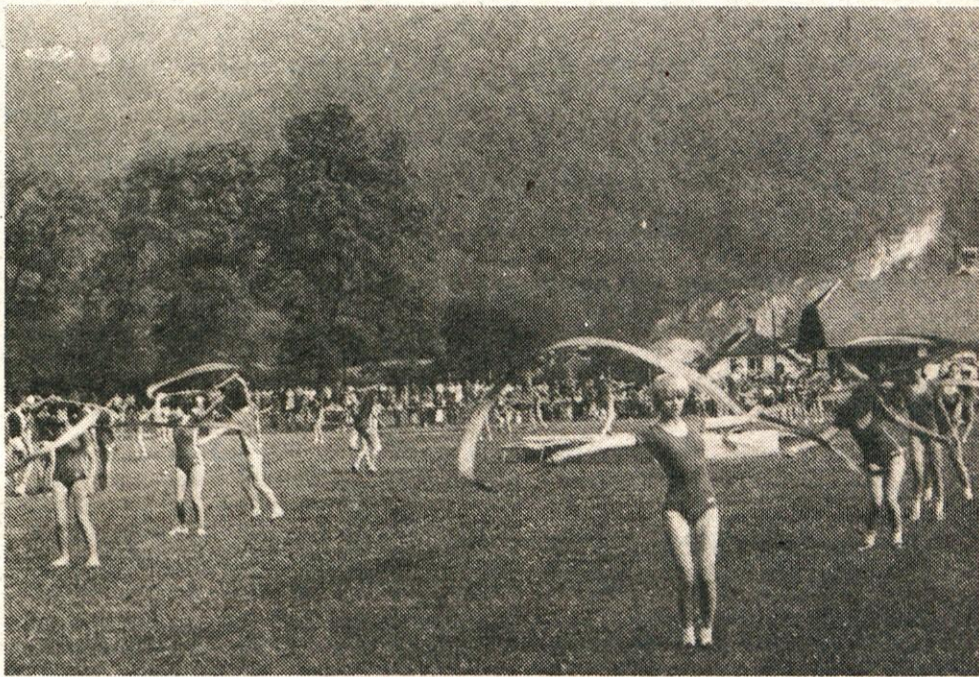
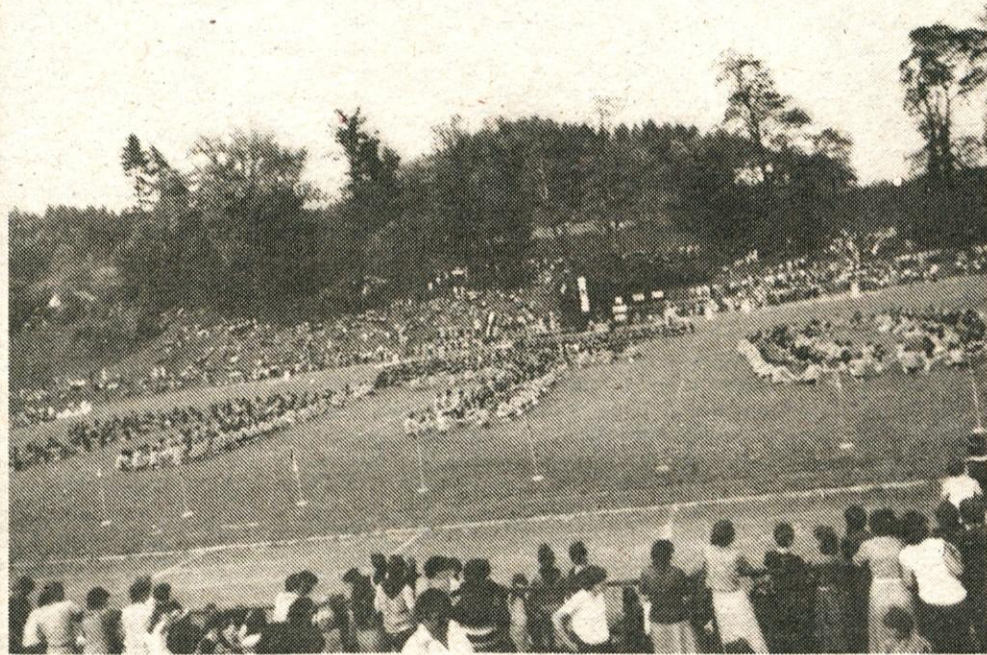
Kamniški občan

ŠT. 12

LETO XX.

KAMNIK, 22. JUNIJA 1981

5 DIN

»Dolga je veriga, v katero so vtkana najplemetnejša človeška hotenja in moralna spoznanja o humanih odnosih med ljudmi. Utrjevalo se je spoznanje, da si srečo lahko ustvarimo sami. Bojevali so se in umirali naši borci, terenci in aktivisti, delavci, kmetje in izobraženci, moški in ženske, starci in mladina. Prav to gibanje, ki ni poznalo ideoloških predsodkov, je omogočilo zmago, obnovo in izgradnjo porušene domovine, pa prizadevnost, s katero smo spreminjali podobo naše dežele in svoje življenje.«

Tako so izzyevale uvodne besede Rike Tomšič, predsednice kamniške mladine na Stadionu prijateljstva v Mekinjah na veliki prireditvi ob zaključku meseca mladosti in 40-letnici vstaje, ki se je je udeležilo okrog šest tisoč ljudi. Niso naključno že med prireditvijo gledalci ugotavljali, da v Kamniku v letih svobode podobnega nastopa še ni bilo, saj je prikazala in dokazala, da mladi zmorejo marsikaj, množična udeležba pa je bila sama po sebi velika potrditev Titove poti, poti naše samou-

pravne socialistične družbe, ki se je rodila v ognju revolucije.

Mladi so se zbrali pred šolo Toma Brejca in nato s transparenti v spremstvu svojih učiteljev ter predstavnikov naših športnih društev krenili po ulicah Kamnika do stadiona. Tu se je poleg

vajami ponazorili mladostno neugnanost, ki pa se kljub temu zaveda svojih sedanjih vlog in nalog, ki jih čakajo v prihodnosti.

Kot bi hoteli potrditi besede, ki jih je izrekla predsednica mladine: »V teh cvetočih dneh in v vseh tistih, ki bodo še prišli in ki bodo vedno bolj pomlad Titovih in naših poti, se bo nadaljevala

mogoče utrjevati in ohranjati z obljubami in lepimi gesli, pač pa z delom, z dogovarjanjem na osnovi enakopravnosti in soodgovornosti za razvoj socialistične samoupravne Jugoslavije. Mladi moramo sodelovati pri vseh samoupravnih prizadevanjih, kajti le tako bomo uresničili naše težnje in potrebe. Še so potrebni napor, da bomo zagotovili človekovo srečo in njegovo varnost. Vse te naloge pa bomo uresničili, če bomo ohranili in še bolj utrdili tovarištvo, medsebojno razumevanje in spoštovanje.«

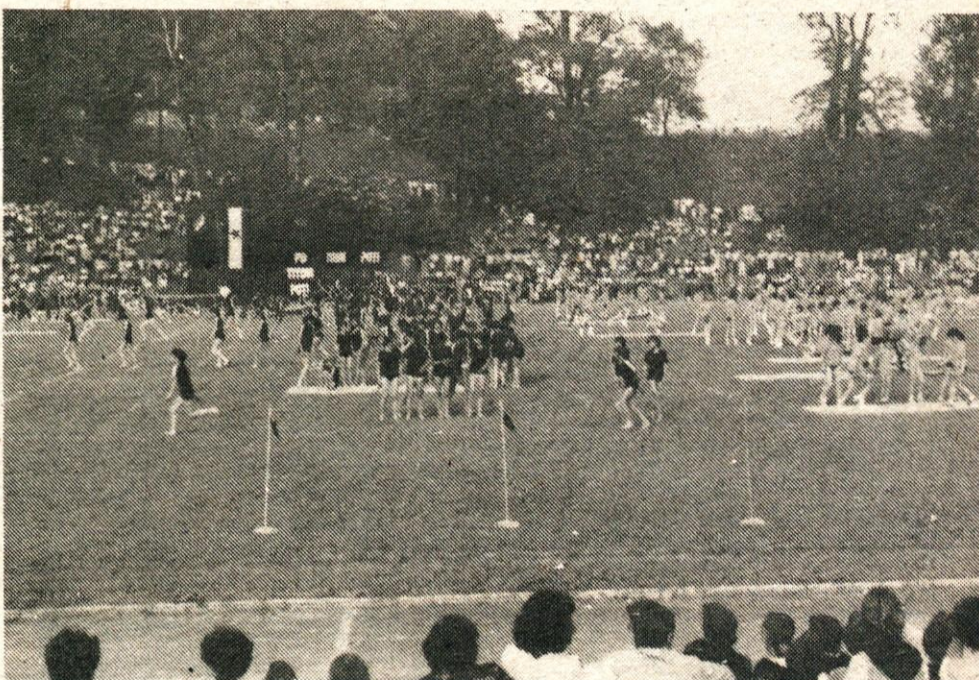
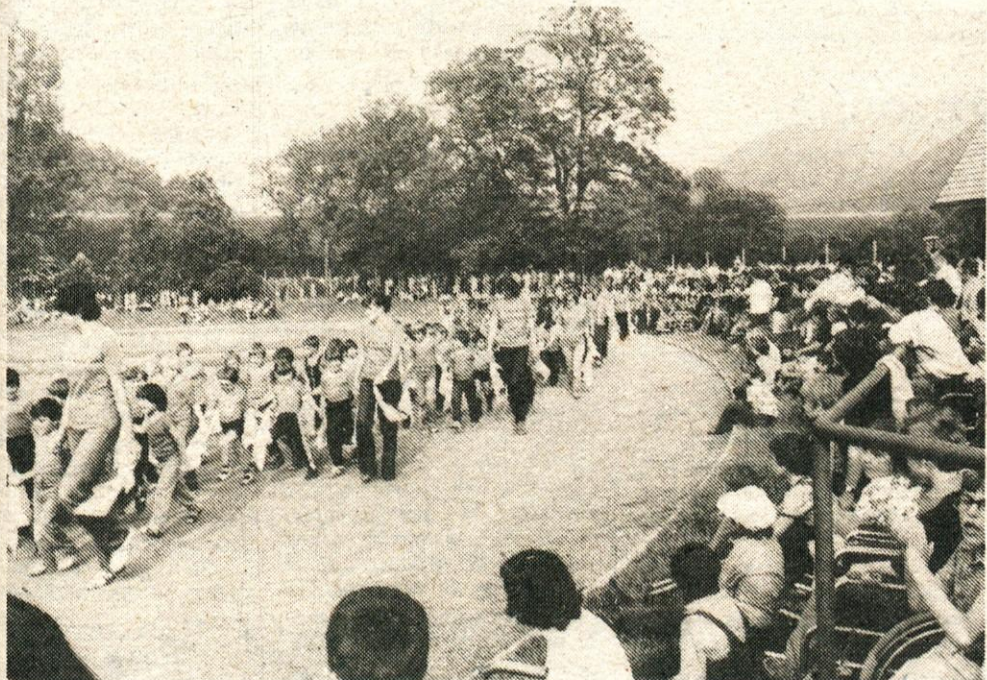
J. T.

Po Titovi poti

nekaj tisoč gledalcev zbralo tudi skoraj tisoč nastopajočih, od najmlajših iz vzgojno varstvenih zavodov, učencev vseh osnovnih šol, dijakov izobraževalnega centra do učencev Zavoda za usposabljanje invalidne mladine. Dobro uro je trajal nastop mladih, ki so ob zvokih sodobne glasbe pokazali svoje športne veščine ter z ritmičnimi

nesmrtnost njegovih misli, idej, iluzij, dela, izpolnitev nalog, ki so ostale nedokončane, utrjevanje slovesa male države na robu Evrope, ki je z njegovim imenom zrasla v svet velikih. Tito ni nikoli cenil svečanih obljub in lepih besed. Kajti le v vsakdanjih naporih se človek pokaže, kaj zmore in koliko velja. Bratstva in enotnosti ni

Organizacijski odbor prireditve Po Titovi poti se zahvaljuje vsem nastopajočim, učiteljem telesne vzgoje osnovnih šol, Zavoda za usposabljanje invalidne mladine, Izobraževalnega centra Rudolfa Maistra, vzgojiteljicam otroškega vrtca Antona Medveda, delovnim organizacijam in posameznikom, ki so kakorkoli pripomogli k uspešni prireditvi na Stadionu prijateljstva v Mekinjah.

Nedavni napad izraelskih letal na jedrski reaktor v bližini Bagdada je nedvomno dogodek, ki je povzročil dve vrsti povsem nasprotujočih si reakcij. Politične posledice, predvsem pa vzroki izraelskega napada na iraški reaktor še nekaj časa ne bodo povsem jasni. Vojaški vidiki tega dogodka se vsaj za sedaj kažejo v bolj jasnih obrisih, čeravno je težko reči, kdo je pripomogel k tej, z vojaškega stališča zelo uspešni akciji. Gotovo pa je res, da je izraelski napad na Irak močno prizadel ves arabski svet, in hkrati dokazal, da je Bližnji vzhod še vedno izredno kritična točka na zemljski obli.

Vojaški strategiji in taktiki se bodo nad izraelsko akcijo nedvomno precej zamislili. Vzrokov za to je dovolj. Bagdad, v čigar bližini je stal jedrski reaktor, je od izraelskih meja oddaljen okoli 1000 kilometrov. Razdalja za sodobna vojaška letala seveda ni nobena prepreka. Toda bolj pomembno je dejstvo, da so morala izraelska letala preleteti Jordanijo ali Saudovo Arabijo in se končno prebiti še mimo iraške zračne

obrambe. Sedaj je znano samo to, da so Izraelci napadli reaktor z desetimi ameriškimi letali tipa F-15 in 16 in da pri tem niso utrpeli nobenih izgub. Akcija, torej dokaj podobna bliskoviti junijski vojni leta 1967, ko so Izraelci popolnoma porazili egiptovske oborožene sile, vojakom v svetu pa prepu-

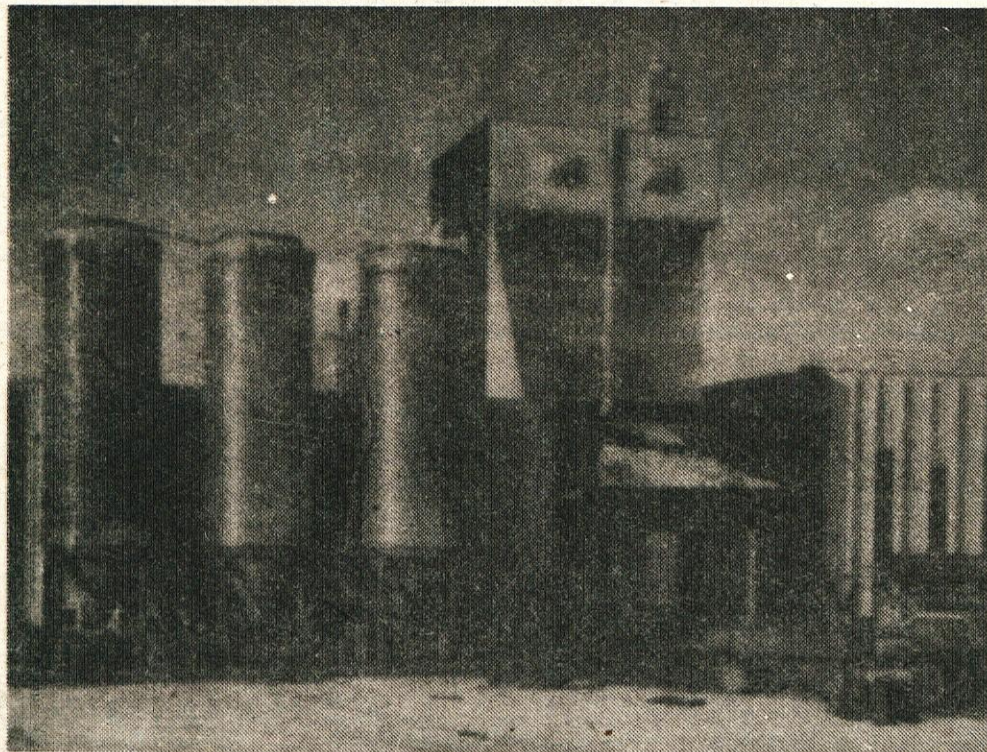
Nejasni računi konkretnih akcij

stili v ugibanje, kako so akcijo izvedli. In podobno je tudi sedaj.

Precej bolj nejasni so politični motivi za izraelski napad, seveda če izvzamemo malo verjetno in razumljivo trditev Izraela o nekakšni jedrski iraški nevarnosti. Da se je Izrael odločil za takšno akcijo povsem zavestno, vedo, da bo to

sprožilo ogorčenje ne samo v arabskem svetu, je povsem sprejemljivo. Vprašanje pa je, kako so v Izraelu ocenili možno ravnanje ZDA, njihovih najmočnejših zaveznikov. Je hotel predsednik izraelske vlade Menahem Begin ZDA dokazati, da brez Izraela ni mogoče nobena trdna in dolgoročna ameriška politika na tem območju? Znano pa je, da si ZDA prizadevajo med arabskimi državami na tem območju ustvariti trden položaj. V tem pogledu je seveda Izrael dobro zamešal štrne svojemu velikemu zavezniku, verjetno pa napravil uslugo tudi Sovjetski zvezi. Čeprav namreč še ni popolnoma jasno, naj bi imela levji delež pri tem napadu prav ameriška radarska letala v Saudovi Arabiji. Povsem nesporno pa je, da je napad zarezal bolečo rano v že tako razklano arabsko enotnost. Gotovo je ponovno oživela stara misel o Izraelu kot roki, ki seže povsod in o izraelski armadi, ki je nepremagljiva. Kdo pa bo iz vsega iztržil politični kapital, je torej še povsem nejasno.

J. KOVAČIČ

Fructal se vključuje v naše gospodarstvo

Proizvodnja temeljne organizacije združenega dela ALKO, ki je ena izmed štirih temeljnih organizacij, združenih v delovno organizacijo. Živilska industrija FRUCTAL, obsega predelavo kmetijskih pridelkov, izdelavo sadnih sokov ter alkoholnih in brezalkoholnih pijač. Njena osnova je leta 1917 kot delniška družba ustanovljeno podjetje za proizvodnjo alkoholnih pijač.

Dosedanji proizvodni procesi TOZD ALKO so potekali v treh dislociranih obratih in sicer v Ljubljani, Šentvidu in Domžalah, kar je bilo povezano z velikimi težavami in stroški. Obrat v Domžalah je v centru mesta, kar je izredno neugodno, tako zaradi dovoza surovin, same proizvodnje, kot tudi zaradi odvoza ostankov predelanega sadja, tehnološkega procesa pa ni bilo mogoče posodobiti, saj je bila oprema dotrajana, tehnološko nesodobna, sam postopek pa je zahteval veliko ročnega, težkega fizičnega dela.

Spričo navedenega je bilo treba iskati novo lokacijo, na kateri bi se v perspektivi odvijal celotni proizvodni proces, od predelave do finalizacije. Po nekajletnem iskanju in dogovarjanju je TOZD ALKO odkupil od ALPREM-a zemljišče v industrijski coni na Duplici pri Kamniku, ki omogoča postopno preselitev vseh dosedanjih dejavnosti in nadaljnji razvoj temeljne organizacije.

V prvi investicijski fazi smo postavili objekt, ki nam zagotavlja primarno proizvodnjo oz. predelavo sadja, hkrati je razbremenjen obrat v Domžalah. V drugi fazi predvidevamo preselitev proizvodnje brezalkoholnih pijač iz Ljubljane in Šentvida, v tretji fazi pa preselitev ostale

proizvodnje, to je finalizacijo alkoholnih pijač.

Novozgrajeni objekt ob Korenovi poti meri okrog 3000 m². Na tej površini so locirani proizvodni ter spremljajoča energetska objekta – trafo postaja in kotlovnica. Proizvodni objekt je opremljen z najmodernejšo tehnološko opremo, ki omogoča sodobne tehnološke procese. Na napravah, ki so rezultat domačih in tujih dosežkov na tem področju, bo možno predelovati vse vrste surovin od jabolk, hrušk, sliv, vina, grozdja, grozdnih tropin do ostalih vrst sadja. Pretežni del sadja bomo predelali v destilate, del pa v druge stranske proizvode, kot npr. jabolčno vino. Planirana je tudi predelava do sedaj neuporabljenih surovin, kot so grozdne tropine in vino, tako da odpadkov brez vrednosti dejansko ne bo. Razen dela plan-

tažnega sadja bomo potrebne surovine odkupovali pretežno v Sloveniji s tem, da se bomo trudili prevzeti čim več sadja iz ekstenzivnih kmečkih nasadov, ki so dokaj razširjeni, zlasti v manj razvitih slovenskih predelih in do sedaj še niso našli pravega mesta oz. možnosti uporabe.

Predelava sadja po sodobnih tehnoloških postopkih v dobre polizdelke konstantne kvalitete, nam bo omogočala nadaljnjo proizvodnjo finalnih izdelkov nadpovprečne kvalitete za domači trg in postopni izvoz. Kvaliteta kakor tudi osvojena tehnologija destilacije in finalizacije ter osvojeno tržišče, obstoječe kapacitete, nam bodo zagotovile realizacijo predvidenega obsega in asortimenta, kakor tudi načrtovanje nadaljnjih faz razvoja na tej lokaciji.

Končano tekmovanje za pokal OK ZSMS Kamnik

Občinska konferenca ZSMS je v torek, 9. junija, po končani prireditvi »Po Titovi poti« pripravlila še zaključek tekmovanja za Pokal Občinske konference ZSMS Kamnik, ki je bil združen z zabavno prireditvijo »Shod mladih Kamničanov« na Trgu prijateljstva. Pred podelitvijo je predstavnik OK ZSMS prebral pozdravno brzojavko, ki so jo poslali brigadirji kamniške mladinske delovne brigade »Jože Pirš-Luka« z mladinske delovne akcije Zvornik.

Predsednik komisije za šport in prireditve pri OK ZSMS, Andrej Golob, je nato najbolje uvrščenim ekipam podelil priznanja in pokale. V letošnjem letu se je najbolje uvrstila osnovna organizacija ZSMS iz krajevne skupnosti Dupli-

ca, saj je zasedla prvo mesto v vseh treh konkurencah – skupni, moški in ženski.

Priznanja pa so si prislužile še osnovne organizacije iz: Mekinj, Šutne, Stola, ICRM-ja in Kamniške Bistrice.

V letošnjem letu se je tekmovanja udeležilo dosti več mladincev, kot v prejšnjih letih. Ker je bil pred začetkom tekmovanja sprejet pravilnik o poteku in izvedbi tekmovanj, so vse tekme potekale brez zapletov, prišlo je samo do nekaj manjših napak osnovnih organizacij, ki so bile organizatorji posameznih tekem, vendar so bile uspešno odpravljene.

Po končani podelitvi priznanj so se mladi Kamničani še nekaj časa zabavali na shodu, kjer jim je igral kamniški ansambel »Rockovnjači«.

S. T.

● Vprašajmo svojega delegata:

Kaj delaš v občinski skupščini?

Nedavno so se predsedstvo občinske konference SZDL in delegati v zborih občinske skupščine spet spoprijemali z dokaj zajetnim gradivom, ki je nosilo naslov Analiza delovanja delegatskega sistema. S takim ali podobnim gradivom so se delegati v preteklih sedmih letih, odkar so odbornike zamenjali delegati, srečali že nekajkrat. Vendar ne bi dosti pogrešili, če bi danes vzeli v roke kar prvo oceno, ki je bila napravljena v občini na področju delovanja delegatskega sistema. Večina ugotovitev se namreč bistveno ne razlikuje. Ena pa prav gotovo še vedno drži in to lahko preberemo tudi v zadnji analizi, namreč, da so delegacije in delegati preveč prepuščeni sami sebi in da niso dovolj povezani s svojo volilno bazo, s svojimi volilci.

Kaj to pomeni?

Verjetno, da smo se v vseh dosedanjih ocenjevanjih razvoja delegatskih odnosov v občini preveč zadovoljevali le z ocenami stanja, nismo pa se dovolj učinkovito spoprijeli z vzroki, zaradi katerih iz leta v leto ugotavljamo iste probleme in težave. Seveda ob tem ne smemo prezreti dejstva, da smo, zlasti na področju informiranja, storili krepke korake naprej. Tudi če to velja zaenkrat predvsem za obveščanje o gradivih in vsebini razprav na občinski ravni, manj pa za informiranje iz združenega dela in krajevnih skupnosti in za tako imenovane povratne informacije o odmevih na predloge strokovnih služb občine, izvršnega sveta in drugih.

Ko v zadnjem času ugotavljamo dokajšnjo odsotnost delegatov iz nekaterih delegacij na sejah občinske skupščine, zlasti v zboru združenega dela, bi se morali resno vprašati, zakaj delegatov ni zakaj so tudi tisti, ki pridejo na sejo, tiho in brez razprave

sprejmejo, kar jim je predloženo.

Delegati so za svoje delo odgovorni, vendar ne predsedniku občinske skupščine ali izvršnemu svetu, pač pa svojim volilecem in družbenopolitičnim organizacijam, ki so jih kandidirale. Zato so po ustavi dolžni poročati o svojem delu delovnim ljudem in občanom. Ta poročanja pa so tako redka, da o njih ne moremo govoriti. Še redkejši so primeri, ko je na primer osnovna sindikalna organizacija poklicala na odgovornost delegata, ki se ne udeležuje sej delegacije ali pa sej zbora združenega dela, kadar je za to izbran. Torej delegat nič, sindikalna organizacija tudi nič, mi pa še naprej ugotavljamo odsotnost delegatov od delegatske baze. Sploh pa nismo slišali za primer, da bi kakega od delegatov odpoklicali zaradi njegove nedelavnosti in namesto njega izvolili drugega.

Dostikrat slišimo: delegacija je občinska zadeva, s tem naj se ukvarjajo drugi, mi imamo dosti drugega dela. Če nekateri tovariši tako mislijo (in tako se tudi obnašajo, saj se za delavski svet vsi zelo dobro pripravijo in se seje udeležijo, za delegacijo pa se malokdo zmeni), potem bi bilo prav, da bi nehali govoriti o »od-

tujevanju in obremenitvah« dohodka tozda, ki da jim pobere velik del dohodka, pač pa bi se raje zavzemali za to, da bi tožba prek delegacij bolj vplivala na gospodarjenje s tem denarjem v vseh ravneh.

Napačna so pričakovanja, da se bo delegatski sistem razvil, kar sam po sebi, brez sodelovanja družbenopolitičnih organizacij. Pri tem pogosto pozabljamo Kardeljeve misli, ko je dejal, da delegati ne morejo spontano graditi naše družbe in da morajo eden izmed nenadomestljivih pogojev zavesti delegatskega sistema tudi organizirane ustvarjalne socialistične zavesti.

Brez večje aktivnosti družbenopolitičnih organizacij ter stalnega družbenopolitičnega usposabljanja delegatov več zavzetosti delegatov za tvorbo sodelovanja pri razreševanju širih družbenih vprašanj ne moremo pričakovati.

Njihova osnovna naloga morajo biti prizadevanja, da bodo delovali v programi skupščin resnično odraz interesov delovnih ljudi in občanov. Delegati ne bi smeli kati samo na to, kaj bo predložil izvršni svet ali izvršni odbor intresne skupnosti.

F.

Komenda je praznovala

Krajevna skupnost Komenda je letos že drugič slovesno praznovala krajevni praznik, s katerim obeležujejo spomin na dogodek v Komendski Dobravi, kjer je sovražnik pred 37 leti zaradi izdaje odkril partizansko bolnišnico ter zverinsko ubil medicinske osebe in ranjence.

Na slavnostni seji skupščine krajevne skupnosti je spregovoril Nande Vode. Spomnil se je na dogodke, ko se je tudi na našem območju začela vstaja in na zagrižen upor, ki ga sovražnik kljub številnim poskusom ni mogel zlo- mčiti, ampak ga je le še podnetil.

Govoril je o gradnji naše samoupravne socialistične družbe in pri tem posebej poudaril, da Komendčanom pač ni treba posebej dokazovati, koliko je mogoče narediti z voljo in enotnostjo, ki se je potrdila tudi na zadnjem referendumu za samoprispevek. Nande Vode je opozoril tudi na stabilizacijska prizadevanja, ki ne pomenijo le varčevanja, ampak prizadevanja za večjo produktivnost in večjo proizvodnjo.

O novih pridobitvah ter bodo-

čih načrtih krajevne skupnosti spregovoril Janez Kimovec. Prav je bilo želja več od možnosti, so razvojne načrte krajevne skupnosti uspešno uskladili, njih pa posebno pozornost menjajo cestam, pokopališču urejanju kraja. V parku ob nameravajo zasadi 88 vrtnih spomin na tovariša Tita, pred sem pa bodo šlo dograditi, bodo omilili prostorsko stisko.

Skupščina krajevne skupnosti Komenda je pozdravil tudi predsednik občinske skupščine Stanko Ribaš ter pri tem posebej opozoril na priprave na nove delegatske volitve v prihodnjem letu, ki terjajo temeljito analizo dosedanjega dela delegatskega sistema ter angažirano pripravo vseh subjektivnih sil.

Slovesnost so zaključili s podelitvijo krajevnih priznanj ob bodilne fronte, ki so jih prejeli Franc Dobnikar, Jože Hvala, Stane Smolnikar in Franc Zupan. Ob koncu so nastopili mladi pevski zbor Janez Čebulj iz Komende ter šolarji z igrice Smolnikovi kolači.

Od vsepovsod

● Ugodna industrijska rast v Jugoslaviji, slabša v Sloveniji

LJUBLJANA – Aprila letos je jugoslovanska industrijska proizvodnja rastle dokaj ugodno, kar pa je težko reči za Slovenijo. Po sedanjih podatkih namreč jugoslovanska industrija presega z resolucijo predvideno rast, medtem ko gospodarski zastoj v Sloveniji traja že šesto četrletje, ugotavlja ekonomski inštitut pri ljubljanski Pravni fakulteti. Napovedujejo, da se bo zaradi upadanja svetovnih cen nekaterih najpomembnejših surovin tudi pri nas umirila rast cen. Hkrati menijo, da je najmočnejši inflacijski val že mimo, saj se vse od znanega januarskega »šoka« industrijske cene in cene na drobno nekoliko znižujejo. Podatki o rasti potrošniških posojil pa kažejo, da se ljudje vendarle še naprej zadoščujejo, ne da bi zmanjšali svoje prihranke. Zaradi visoke inflacije pa je vse manjše varčevanje v dinarjih, narašča pa devizno. Po sedanjih ugotovitvah je kar 60 odstotkov vseh prihrankov Jugoslovancev v devizah.

● Dopolnjen dogovor o delitvi dohodka

LJUBLJANA – V slovenskem dogovoru o usmerjanju razporejanja dohodka v letošnjem letu je predvideno, da naj bi dohodek v povprečju narasel za 22 odstotkov. Prav zato je bilo dogovorjeno, da naj bi osebni dohodki zaostajali za rastjo dohodka v materialni proizvodnji za pet odstotkov. Sedanje ugotovitve pa kažejo, da je v prvih treh mesecih dohodek narasel za 32 odstotkov. Zato naj bi tudi spremenili oziroma dopolnili omenjeni družbeni dogovor tako, da bodo vanj vgradili merila, ki bodo temeljila na doseženi 32 odstotni rasti dohodka, saj po podatkih republiškega zavoda za plan lahko takšno rast dohodka načrtujemo vse do konca leta.

● Za težko delo slabši zaslužek

BEOGRAD – Septembra lani je približno 1,2 milijona delavcev v Jugoslaviji prejelo mesečno manj kot 5000 dinarjev, okoli 390 tisoč pa jih ni dobivalo niti 4000 dinarjev. Večina tistih ljudi dela v težjih delovnih razmerah. Vendar pa je hkrati veliko tistih, ki so imeli v tem obdobju relativno visoke osebne dohodke. Več kot 11.000 dinarjev je dobivalo leta 1980 kar 48,8 odstotka zaposlenih v naft-

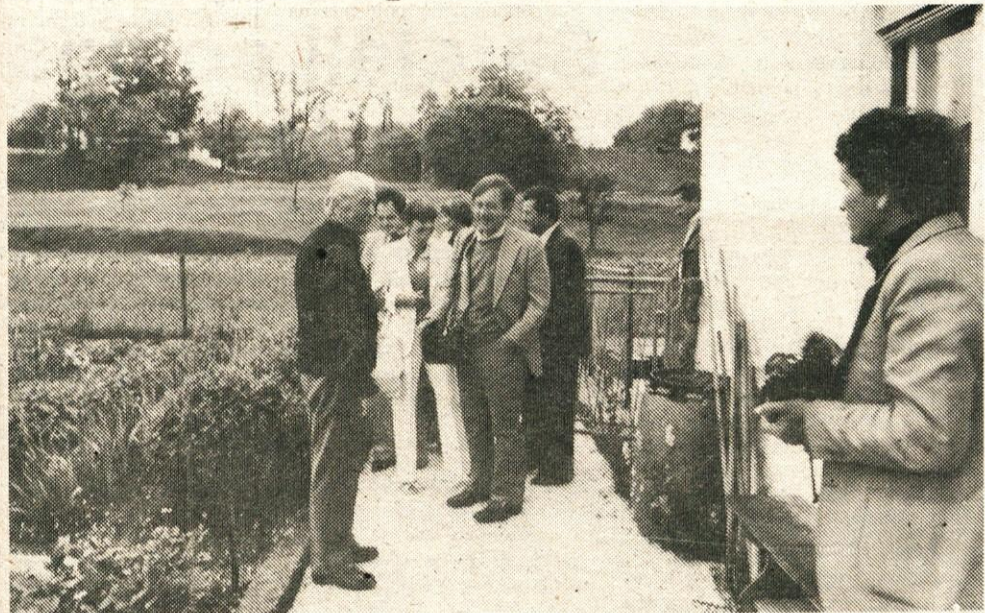
nem gospodarstvu, v cevovodnem transportu 57 odstotkov in projektivnih delovnih organizacijah 43 odstotkov.

● Višje pokojnine v Sloveniji

LJUBLJANA – S prvim julijem bodo pokojnine v Sloveniji za osem odstotkov. S tem povečanjem bo ohranjeno dogovorjeno razmerje, po katerem povprečna starostna pokojnina dosega odstotka povprečnega osebnega dohodka v republiki.

● Resolucija naj bo jasnejša in določnejša

LJUBLJANA – Resolucija za 3. kongres samoupravljalcev mora biti jasnejša zavzemati za uveljavitev ustavnih funkcij delovnih organizacij, v katero se delavci temeljnih organizacij obvezno zavezujejo zaradi uspešnega dela in poslovanja, so med drugim ugotovili na skupnem zasedanju zbora združenega dela in družbenopolitičnega zbora republiške skupščine v razpravi o resoluciji za 3. kongres samoupravljalcev. Med drugim so nadalje menili, da mora dokumet poudarjati tiste usmeritve, ki bodo zagotavljale nadaljnje uveljavljanje samoupravnega družbenega planiranja kot temeljnega inštrumenta družbenoekonomskih odnosov.

Clevelandski župan v Kamniku

Pretekli teden je našo občino, hkrati pa tudi svoje daljnje soročnike, obiskal župan mesta Cleveland George Voinovich, ki je skupaj s svojo ženo in hčerko prišel na uradni in zasebni obisk v Jugoslavijo.

George Voinovich se je dopoldne najprej pogovarjal s predstavniki občinske skupščine in družbenopolitičnih organizacij. Pri tem so dokaj temeljito izmenjali izkušnje pri obvladovanju komunalnih težav. Gosta je še posebej zanimalo, kako pri nas razrešujemo upravljanje skupne čistilne naprave v Študi, ker ima iz svojega mesta dokaj grenke izkušnje. Z okoliškimi občinami je namreč Cleveland zgradil čistilno napravo za okrog dva milijona prebivalcev, ki jo je najprej prevzelo v upravljanje mesto, po dolgotrajnih peripetijah in tudi tožbah pa je zdaj upravljanje čistilne naprave razširjeno na vse financirje.

Tudi samoprispevek je bil za gosta zanimivo področje, zlasti,

kako se zanj odločamo ter kako ga uporabljamo. Tudi ob tem je hitro postregel s primerjavo iz Clevelanda, kjer so imeli v mestni upravi precejšnje finančne zagate, tako da so odpustili okrog petsto ljudi. Ko je pred slabim letom prevzel županstvo, se je tega problema temeljito lotil, ter si, ker je sam pravnik, dobil za sodelavca dobrega ekonomista iz velike zasebne tovarne. »Čeprav bi marsikdo rekel, da je ta človek malo prismojen, saj dela v mestni upravi za 45 odstotkov manjšo plačo, poleg tega pa se enkrat na teden ne pripelje ampak priteče 55 kilometrov daleč v službo, sva s skupnimi močmi uspela zbrati več denarja. Prvi predlog za povečanje davka od 1,5 na 2 odstotka lani je sicer pogorel, letos februarja, ko smo pripravili utemeljen predlog, pa se je večina prebivalcev mesta zanj odločila.«

»Ob uradnem pogovoru, v katerem so se menili tudi o preskrbi z vodo – Cleveland z njo nima težav, saj so sanirali bližnje jezero

– o čiščenju komunalnih voda, pa o izvozu našega gospodarstva, o turističnih znamenitostih naše občine, so Georgu Voinovichu v spomin na Kamnik izročili majolico, naša občina pa je dobila ključ mesta Cleveland s toplim priporočilom, da so »vrata Clevelanda vedno odprta za obisk«.

George Voinovich je nato s svojo ženo obiskal Vinka Bernota in njegovo ženo v Stranjah. Njegov stari oče je bil namreč rojen v tem kraju. Kljub jezikovni pregradi, George Voinovich zna le nekaj slovenskih in nekaj srbohrvatskih besed – po očetovi strani je namreč Hrvat – ob pregledovanju fotografij skoraj niso rabili prevajalca. Ko mu je Vinko Bernot pokazal slike iz družinskega albuma, je George spontano slovensko vzkliknil »lej jo, moja mama« ter takoj nato v angleščini, da imajo pri Bernotvih več fotografij njegove družine, kot jih ima on sam.

JANA TAŠKAR

Dan starih ženitovanjskih običajev

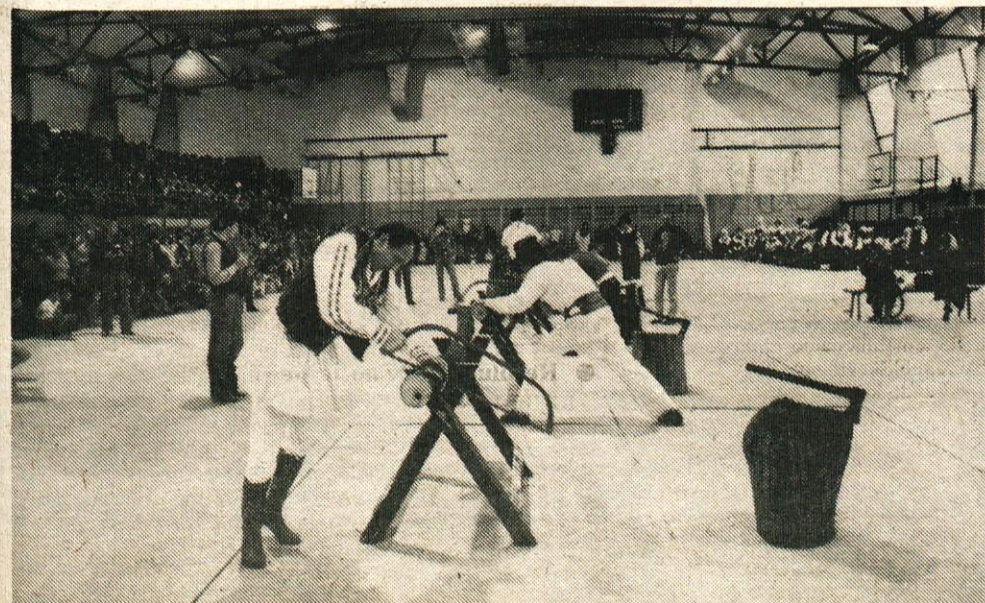
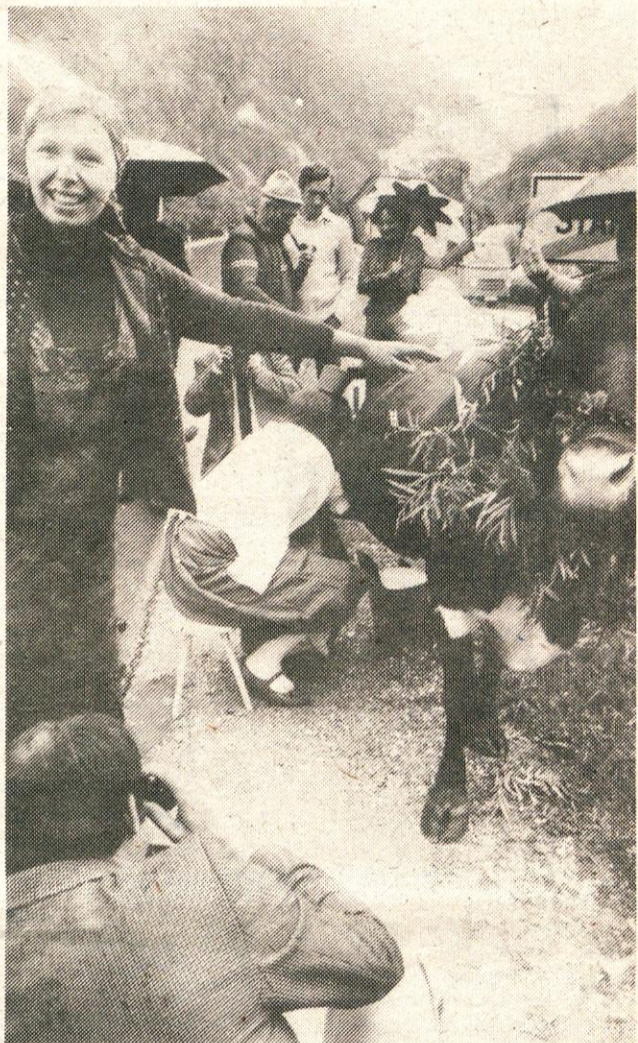
V tradicionalno ljubljansko ohcet smo se letos z obujanjem nekaterih starih ženitovanjskih navad vključili tudi Kamničani. Pretekli četrtek smo namreč za petnajst parov iz Jugoslavije, Švice, ZR Nemčije, Češkoslovaške, Italije, Norveške in Avstrije, ki so se poročili v soboto v Ljubljani, pripravili fantovščino in deklščino.

Prireditev se je pričela že dopoldne pri gostilni Orel, kjer so postavili »šrango«. Krajani Srednje vasi pa so na prireditveni prostor pripeljali najrazličnejša kmečka orodja, s katerimi so se spoprijeli tudi neveste in ženini. V Kamniški Bistrici je bil spoznavni piknik, na katerem so poročnim parom podelili majolike. Popoldne so si najprej ogledali tovarno Svi-lanit – tu so se nevestam in ženinom pridružile tudi naše narodne noše – potem pa odšli v športno dvorano pri šoli Frana Albrehta, kjer je bila fantovščina in deklščina. Ženini so tekmovali v žaganju in cep-ljenju drv, neveste so robkale koruzo, skupaj so se lotili pletja fižola. Prireditev je bila prava turistična, folklorna in modna poslastica: poleg domačih običajev, ki vse prehitro tonejo v pozabo, je predstavila tudi folklorne skupine iz Kamniške Bistrice, Norveške in Slovaške ter tudi malo modno revijo utokovih izdelkov. In čeprav je vreme nagajalo, da bolj ni moglo, je bilo razpoloženje veselo in prijetno. Prireditev je bila

potrditev tega, da tudi v Kamniku znamo pripraviti take in podobne prireditve in da torej

o pospeševanju turizma ne govorijo le papirnati sklepi.

J. T.

Na novi poti učenosti

Medtem ko večina učencev že težko pričakuje, da se bodo za dva meseca zaprla šolska vrata in bodo brez skrbi uživali zaslužene počitnice, se v srca osmošolcev sem in tja prikraše tesnoba. Saj so prva generacija, ki vstopa v novo obdobje našega šolstva, v usmerjeno izobraževanje. Odločitev je mimo in danes že vsi vedo, kje bodo gulili klopi in napenjali možgane, čeprav še skoraj nikomur ni znano, kaj jim bo pravzaprav nudila »prerajena« šola. Vsak začetek je težak, tega se zavedamo vsi, zato niso v skrbeh le naši »poskusni zajčki«, ampak tudi njihovi starši, učitelji, delaci, načrtovalci, skratka vsa družba.

V želji in upanju, da bomo čim prej »na zeleni veji«, prepustimo besedo štirim kamniškim osmošolcem.

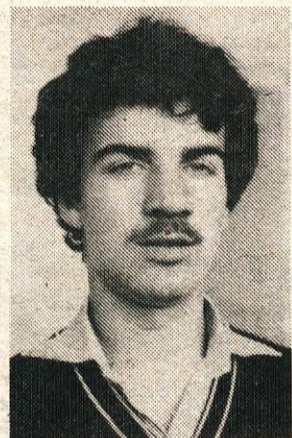

Damjana Križnik iz Baskovnika: »Veseli me je spodbudilo za matematično naravoslovno usmeritev, ki bo v Kamniku. Pri odločitvi so mi veliko pomagali tudi starši. S študijem sem pretežno seznanjena s pomočjo učiteljev in predavanj. Kljub temu menim, da smo še premladi in premalo izkušeni za pravilno odločitev. Marsikdo si morda ne bo izbral pravega poklica. Vseeno sem zadovoljna, ker mi ne bo treba daleč od doma ali vsak dan na dolgo vožnjo.«

Jože Hočevar iz Mekinje: »Odločil sem se za izobraževanje na strojni tehnični šoli v Domžalah, ker me veseli tehnično risanje in matematika. Tudi starši so mi pomagali usmerjati se v poklic, ki ima bodočnost. O tem poklicu sem veliko izvedel že v šoli, pri socialni delavki, najboljšo predstavo o njem pa sem dobil pri ogledu proizvodnega dela v tovarni Titan. Vožnja ne bo težavna, ker so Domžale blizu in avtobusne zveze ugodne. Nekoliko me skrbi, če bom dobil štipendijo. Napisal sem prošnjo v Titan in domžalski Mlinostroj; upanja je bolj malo, predvsem v Titanu, kjer je še posebno veliko prijav.«

Izток Vidic iz Podgorja: »Na kadetsko šolo nisem bil sprejet zaradi slabšega vida, zato sem se odločil za glasbeno šolo. Igram klarinet. V Kamniku sem končal nižjo glasbeno šolo. Rad imam glasbo, za to šolo me je spodbujal še oče, ki je tudi glasbenik. O načinu šolanja na glasbeni so me pretežno seznanili prijatelji, ki jo že obiskujejo. Moja odločitev zato sploh ni bila težka. Tudi avtobusne zveze do Ljubljane so ugodne. Vzdrževali me bodo starši, ker za to šolo sploh ni štipendij.«

Ljuba Kadunc iz Tuhinje: »Izdelujem z odličnim uspehom. Veseli me delo z majhnimi otroki, ki je bil glavni vzrok za odločitev za vzgojiteljski poklic. Tudi starši so zadovoljni z mojo odločitvijo. Teta je varuhinja v vrtcu in večkrat sem bila pri njej, zato mi je to delo dovolj poznano. Vožnja iz Tuhinje v Ljubljano bo verjetno naporna, kar bo odvisno predvsem od urnika. Mislim, da je šola v dveh izmenah, zato bom prosila za dopoldansko, kar bi mi bolj ustrezalo.«

Iz pripovedovanja lahko razberemo, da se osmošolci zavedajo sprememb in težavnosti na novi poti izobraževanja. Kljub temu ima njihov strah dosti manjše oči, kot pri odraslih. Zato priporočamo nekoliko več poguma tudi staršem, da bodo s spodbudami pomagali prebroditi prve korake svojih usmerjenih šolarjev. Vsem, srečno pot!

MIRA JANČAR

Praznovanje dneva mladosti

Petindvajsetega maja smo imeli v ICRM prireditve DAN ICRM, namenjeno prostocasovnim dejavnostim naših dijakov. Program je obsegal razstave in aktivnosti po posameznih krožkih. Imeli smo priložnost videti marsikaj: od razstave ročnih del, likovnih izdelkov, herbarija, fotografij... do prikaza taborniških veščin, uprizoritve gledališke predstave, recitala Pesem in proza na mojih listih, demonstracije karate udarcev. Naj vam na kratko predstavim naše delo, ki dokazuje, da kljub učenju in domačim nalogam še najdemo dovolj časa za vse tisto, kar nas veseli.

V ICRM imamo deset krožkov in dve šolski društvi – športno in kulturno. Med krožki naj omenim dramsko-recitacijskega, ki se je na prireditvi predstavil z improvizacijo komedije Bosa v parku. To ni edina igra, ki jo je krožek v tem šolskem letu pripravil. Za novo leto so z uspehom uprizorili igrico Čarovnica, s katero so se predstavili tudi kamniškimi delovnim organizacijam. Ta krožek pripravlja šolske proslave, sodeluje tudi na občinskih prireditvah.

Uspešno delajo tudi člani literarnega krožka, letos so pripravili tri recitale, povabili pesnika Janca Menarta, poleg tega pa organizirali ogled gledaliških predstav. Na svojih srečanjih so obravnavali posamezne teme iz sodobne literature. Sicer pa za kulturniške akcije skrbi tudi kulturno društvo.

V šoli imamo tudi krožek, ki dijake usposablja za teoretično in praktično znanje iz prve pomoči. Po vseh razredih so organizirane 3-članske ekipe, ki sprotno preverjajo svoje znanje in lahko vsak trenutek strokovno pomagajo ponesrečenim. Vsako leto se dijaki tega krožka vklju-

čujejo tudi v občinski in področni tekmovalni.

Dijaki, ki se zanimajo za SLO, se lahko vključijo v krožek, ki s svojo aktivnostjo kaže, kako pomemben del našega življenja je obramba in zaščita. Organizirali so vrsto akcij (Pohod v Rudnik, 22. december; tekmovanje SLO in DŠ, udeležence so imeli tudi na področnem tekmovanju; med pomembnimi akcijami je bil tudi obrambni dan) in dve zanimivi razstavi: razstavo učil za OZ in filatelistično razstavo »Narodni heroji Jugoslavije«, povezano s knjižno razstavo na temo Tito-revolucija-mir.

Med dijaki je precejšnje zanimanje tudi za fotografiranje. Fotografski krožek se je letos soočil z vrsto težav, saj so si morali najprej urediti prostore za delo. Rezultat prizadevanja je bila razstava ob 8. marcu, lastne fotografije so razkazali ob 25. maju, njihovo delo se tudi fotografiranje posameznih razredov.

Zelo aktivno dela zemljepisni krožek. Organiziral je več predavanj, k sodelovanju pa povabil popotnike po deželah, ki so nam bolj oddaljene in zato privlačnejše.

Čeprav večina dijakov ne mara matematike, se je matematični krožek uspešno vključil v življenje naše šole. Zlasti tekmovanje z Rubikovo kocko je navdušilo mlade obiskovalce. Ob dnevu ICRM so svoja likovna dela predstavili tudi člani likovnega krožka, ki so ob tej priložnosti dobro izkoristili »velika platna« in po stenah šolske jedilnice ustvarjali po lastnih zamislih.

Nad vse uspešno deluje tudi ŠSD: udeležuje se skoraj vseh občinskih in področnih tekmovanj in tudi uspehi se kar vrstijo – rokomet (3. mesto dekleta), odbojka (1. mesto fantje, 3. mesto dekleta), številna odličja v

zimskih športih, nenazadnje pa je to tudi množična udeležba (200 dijakov) na veliki telovadni akademiji v Kamniku.

Naša OO ZSMS se je udeležila tekmovanja za pokal OK ZSMS Kamnik in si z uspešnim nastopom zagotovila mesto v avtobusu, ki je najboljšo popeljal na zaključno prireditev v Beograd.

Udeležili smo se tudi vsakoletnega tekmovanja Tito-revolucija-mir in letos zabeležili pomemben uspeh: naša ekipa je namreč zmagala na občinskem prvenstvu.

Nato so se udeležili področnega tekmovanja v Litiji in zasedli 1. mesto. Prav tako so bili prvi na republiškem tekmovanju, na državno pa je odšel naš dijak Raj-

ko Hribar z ekipo SRS, ki je zasedla prvo mesto.

Kljub precejšnjim aktivnostim, ki sem jih našela, to se zdaleč ni vse, saj se dijaki ukvarjajo še z marsičem, pa za to redko izvem. Prav to nas je pripeljalo k zamisli o takšni prireditvi, ki je bila tokrat prvič. Organizirali so jo OO ZSMS, kulturno društvo in šolska skupnost ICRM. Zavedamo se težav in tudi napak, ki so se pojavile, a vsa začetek je težak.

Želimo, da bi naša prireditev postala tradicionalna, vsakokrat ob dnevu mladosti.

Torej, če si letošnje niste ogledali, potem vas vabimo na naslednjo čez leto dni.

TANJA BOLJŠIČ

Sprejeli so nas med mladince

Dan mladosti, 25. maj, je naš dan. Sedmošolci smo ga letos še posebno težko pričakovali, kajti to je dan, ko iz pionirjev postanemo mladinci, člani družbenopolitične organizacije mladih od 14. do 27. leta. To pa ni samo priznanje, ampak tudi nova obveza, težje in zahtevnejše naloge.

Zbrali smo se v šolski telovadnici, ki so jo osmošolci svečano pripravili. Na mizi je bil kup rdečih izkaznic, zraven velik šopek. Proslava je bila prirejena v spomin na našega največjega učitelja, tovariša Tita. Mladinci iz 8. razredov so brali naše misli o Titu, ki smo jih zapisali lani, ob njegovi smrti. Znova se je odprla rana, znova smo se zavedli, da Tita ni več, da ga potrebujemo. Mnoge oči so bile orosene, vsa naša srca pa so znova prisegala: Dokazali bomo, da smo vredni

tvoje zaupanja. Znova je stop pred nas revolucionar, poveljnik politik, prijatelj, človek z besedami: »Narodu, ki ima tako mladino, se ni treba bati prihodnosti.« In z naročilom: »Mladinci, vaša prva naloga je učenje, kaj samo z znanjem boste kaj dosigli.«

Pevski zbor je zapel: Druže Tito, mi ti se kunemo. Tisočkrat zapeto pesem, vsakokrat iskreno in predano, vsakokrat z resničnim prisego.

Tovariš ravnatelj nam je skupno z dvema mladinkama podelil mladinske izkaznice in značke. Za vsakogar je bil to svečan trenutek.

Po prireditvi smo dobili še boljše malico. Zunaj se je smejel prelep pomladanski dan.

Helena Osterman 7. a, osnovna šola Toma Brejca Kamnik, novinarski krožek

Volitve v osnovno organizacijo ZSMS

V petek, 22. maja, so v OO ZSMS Srednja vas potekale volitve, na katere smo povabili tudi mladince, ki so bili v Zvezo socialistične mladine Jugoslavije sprejeti šele 25. maja, ker smo menili, da se morajo nove generacije že od vsega začetka aktivno udeleževati v naši osnovni organizaciji.

Do sedaj je OO ZSMS Srednja vas vodil Stane Hribar. Ugotovili smo, da je pod njegovim vodstvom naša mladinska organizacija kar uspešno delovala, saj smo mladinci izvršili vrsto delovnih akcij, aktivno smo delali na kulturnem, športnem in tudi drugih področjih. Vendar se je mandat iztekel, zato smo za predsednika novega mandatskega obdobja izvolili Stanka Bučevca. To funkcijo smo mu zaupali zato, ker je že dalj časa zgleden mladinec in član naše organizacije. Na mesto podpredsednika je bila izvoljena Marta Korošec, funkcijo sekretarja pa bo opravljal Franc Hribar. Ponovno smo izvolili še komisije za kulturo, IPD, SLO, za delo s pionirji, za kadrovska vprašanja, MDA, šport, informacije in nadzorni odbor.

Novi predsednik se je zahvalil za zaupano mu nalogo in pozval mladince – predvsem nove člane, naj kar najuspešneje sodelujejo v naši organizaciji. Novemu predsedstvu pa smo zaželeli čimveč uspeha pri vodenju OO ZSMS Srednja vas.

BERNARDA

Psihologija in akvaristika

Ko so nam gimnazijci prepustili prostore v zgornjem nadstropju naše šole, je končno našel prostor zase tudi šolski psiholog Zvone Repič. Učenci ga imajo radi, saj so pogovori z njim prijetni in niso prav nič podobni zoprnemu spraševanju v razredu.

– Tovariš Repič, povejte nama, kakšne šole mora človek dokončati, da lahko postane psiholog?

»Po osemletki sem obiskoval gimnazijo, potem sem nadaljeval študij na Filozofski fakulteti – na oddelku za psihologijo.«

– Kakšno je delo šolskega psihologa?

»Predvsem je zelo raznoliko in zanimivo. Ukvarjam se s šolskimi novinci. Pozanimam se, kako so sodelovali v mali šoli in še prej v vrtcu. Pri njih ugotavljam šolsko zrelost. Novince skupinsko testiramo. Tiste, ki so test slabo opravili, obravnavamo posamezno. Imamo teamske posvete o sprejemu v šolo. Takšne skupine sestavljajo: zdravnik, socialna delavka, vzgojiteljica iz male šole, učiteljica iz prvega razreda in psiholog.

Delo nadaljujemo v sedmih razredih, ko učenci pišejo test, ki nam pomaga pri poklicnem usmerjanju. Če so rezultati slabi, učence dodatno testiramo. Tesno sodelujemo s skupnostjo za zaposlovanje. Ukvarjamo se tudi z učenci, ki imajo specifične težave v branju in pisanju. Pomagam učiteljem, ki imajo težave z nezadostnimi učenci in učencem, ki

kažejo čustvene motnje. Seveda sodelujem tudi s starši teh učencev.«

– S psihologijo se ukvarjate v šoli. Kaj pa v prostem času?

»Veseli me mnogo stvari, najraje pa imam akvaristiko in fotografiranje. Postavljam šolski akvarij in skupaj z učenci skrbim za to, da se ribe v njem dobro počutijo. Fotografiram pa najraje rože.«

– Kaj imate pri vašem delu najraje?

»Težko je reči. Vesel sem, kadar vem, da sem dosegel uspeh, pa čeprav gre le za majhen korak naprej.«

NADJA TOMŠIČ, novinarski krožek, OŠ Fran Albreht

Osmošolci na razpotju

Osnovna šola mi je dala veliko znanja, čeprav osnovnega, ki mi bo koristilo na srednji šoli in kasneje v življenju. Osnovna šola me je vodila po Titovi poti, vzgajala v duhu pionirja in mladince, ki je vreden zaupanja odraslih.

Po osnovni šoli bom obiskovala srednjo ekonomsko šolo. Najprej sem se vpisala na pedagoško gimnazijo, vendar sem se zaradi prevelikega vpisa prepisala. Upam, da je ta pot, ki sem jo izbrala, pravilna.

Mateja Bračič, 8. a, OŠ Toma Brejca

Osnovna šola mi je dala veliko znanja, katerega bom s pridom uporabljala v svojem nadaljnjem življenju. S tem, kar smo se naučili, bomo trdno korakali po poti, ki nam jo je v težkih trenutkih začrtal tovariš Tito.

Po osnovni šoli sem se hotela vpisati na pedago-

ško gimnazijo, saj je bil moj edini cilj postati učiteljica. Zaradi prevelikega števila vpisov na pedagoško šolo v Ljubljani, sem se prepisala na ekonomsko srednjo šolo.

Helena Ivančič, 8. a, OŠ Toma Brejca

Končujem osnovno šolo in ko jo zapuščam, mi zdi, da bom odšla iz te šole polna izkušenj, spoznanj. To, kar sem se naučila v osnovni šoli, bom, upam, s pridom uporabljala v življenju. Osnovna šola je bila moj drugi dom, v katerem sem preživela veliko srečnih ur, pa tudi grenkih trenutkov. Po končani osnovni šoli sem se odločila za ekonomsko šolo, čeprav mi ni najbolj všeč. Človek se mora zadovoljiti s tistim, kar mu ponuja.

Iva Vrhovnik, 8. a, OŠ Toma Brejca

Razstava upokoјencev

Krajevna skupnost Komenda je letos spet praznovala krajevni praznik, v katerega so se prijetno vključili tudi najstarejši člani naše družbe. Upokoјenci, ki se ne vozijo le na izlete ali pripravljajo družabna srečanja, so na najbolj neposreden način prikazali izdelke svojih pridnih rok. V četrtek, 4. junija so odprli razstavo ročnih del in izdelkov v svojih društvenih prostorih v nekdanji Glavarjevi bolnišnici.

V vročem poletnem popoldnevu se otvoritve mnogi člani sami sploh niso mogli udeležiti, ker so bili prav gotovo zaposleni pri poljskih opravilih ali pri spravi sena. Pa saj ni čudno, žene in možje, vse življenje z dušo in telesom privežani na zemljo, se ji tudi tokrat niso mogli utrgati, pa čeprav na tej zemlji morda že gospodari mlaši naslednik.

Goste člane društva in druge kraјane je pozdravil predsednik društva upokoјencev, tov. Franc Završnik. Za njim je spregovoril predsednik SZDL Komenda, tov. Stane Smolnikar.

»Praznik naj ostane tradicija in pregled naših dosežkov. Spominjamo se žrtev v partizanski bolnišnici na Komendski Dobravi, ki nam ostajajo svetel vzor, kako se moramo boriti. – Vi, starejši, veliko prispevate k življenju v krajevni skupnosti. Ponosni smo na vas. – Ponosni pa smo tudi na Lončarsko podjetje, ki je uspelo ohraniti starodavno obrt, s katero se je včasih ubadala prenekatere kmetija. Lončene posode: lonci, korita, latvice... so znani po vsem svetu. Zato želimo delavcem še veliko delovnih uspehov.«

Zatem smo izvedeli, kdo vse razstavlja. Stiriinštirideset razstavljavcev je prišlo, verjetno iz vseh vasi vseh treh kraјevnih skupnosti: Križa, Most in Komende. Po kratki otvoritvi smo se povzpeli po trdnih kamnitih stopnicah. Že takoj ob vходу smo se zadeli ob pravi gorenjski kozolec, ki ga je izdelal Andrej Juvan iz Most. Morda je gradbeni material res tako drag ali pa je zmanjkalo časa, da ni pokrit z opeko, pač pa kar z lesom. No, pa saj se mu ne bo treba kakor njegovim odraslim tovarišem boriti in kljubovati vetrovom in neurjem, ki se radi razbesnijo prav ob soparnih poletnih popoldnevih, ko v svojih nedrjih varujejo dišeče seno ali kakšno drugo bogastvo, ki so jim ga zaupali

skrbni kmetje. Morda bi bil odlično narejen kozolec, ki kar sam hvali mojstra, še bolj pristen, ko bi namesto stare koroze vanj obesili že letošnjo mrvo, ki jo najpogosteje srečujemo v kozolcih po naših krajih.

Po nizkem obokanem hodniku prispemo do verande z velikimi okni. Na levi strani se oči najprej ustavijo na veliki prometni karti Slovenije in Hrvaške. Niti podpisa nam ni treba iskati, brez dvoma je pred nami razgrnjena še ena mojstrovina znanega kmeta – kartografa Ivana Selana. Črte vseh mogočih debelin, natančno in skrbno izpisana kraјevna imena... ne moreš zgrešiti! Kar stal bi in gledal, pa iskal kraјe, kjer imaš prijatelje, znance... A nisi še na cilju. Še nekaj metrov nizkega obokanega hodnika z velikimi okni, pa zaviješ v prijetno temno in hladno sobo.

Takoj za vrati si začnemo ogledovati doma narejene moške čevlje. Res, da so malo bolj oglati, a vse na njih je ročno narejeno. Prav rada bi videla mojstra pri »ustvarjanju« čevljev. Goto-vo mora biti zamudno in naporno delo. Vsak čevlj je edini primer, pa vseeno ni dosti dražji, kot industrijski, ki jih bruha stroj. Obenem si ogledujemo copate za odraslo žensko nogo. Na prvi pogled res niso tako mehki, a če malo pomislim, se tudi ne obrabijo verjetno kar prvi dan, kot prenekatere industrijske. Na steni visi še ne popolnoma izdelana obleka v drobnem »pepita« vzorcu, ki bi jo prav rada oblekla. Šivilji so jo vzeli verjetno kar iz rok, nedokončano, saj so ji zraven obesili šiviljski meter, pa še kakšna igla bi se našla v njej, ko bi bilo čas tako natančno ogledovati. A bogastvo in toplina še mnogih ročnih del nas vabita, da si pogledamo tudi nje.

Se mi bi postali razposajeni ob veselih in radoživih barvah vzanih prtičkov. Saj človek ne ve, kam naj obrne oči, željne lepote in novosti. Zato se spet vrnem na in zajemam sapo, saj mi je že v naslednjem trenutku zmanjka. Gobelini... Konji na polju, Zasnudena vas... Kako le zmorejro trudne oči, ki jim je starost prav gotovo odvzela tudi nekaj vida, tolikšno natančnost pri vbadanju raznobarnih nitk v drobne luknje. Navdušili so nas tako veliki gobelini z motivi, ki so vzeti iz našega kraјa, kakor majhni s pti-

cam ali sopki. Morda so prav ti še posebno ljubki in dajejo prostoru še več topline. Le kdaj se bom tudi sama vsedla in se oprijela kakšnega poštenega gobelina, se znova vprašujem sama pri sebi. Pa saj nimam časa, se hočem potolažiti, a mi ne uspe. Kako pa ga najdejo žene, ki prav gotovo ves dan delajo na njivah, v kuhinji, varujejo otroke... Prav gotovo so zvečer trudne, a ljubezen zmore vse...

Pogledam na uro, ustrašim se, kako dolgo si že ogledujem. Razstava je vseskozi tako lepa in bogata, jaz pa sem šele na začetku. Skušam malo pohiteti, a oči me ne ubogajo. Občudujem prsrčne sličke, skrbno obrobene z drobnimi čipkami. Zatem vezene prte z narodnimi in umetnimi vzorci. Zdi se ti, da sanjaš ali pa da si v raju. Česa podobnega bi sama izumrla, nam dokazuje nekaj kozarcev čistega tekočega medu. Kakor godrnjavemu medvedu so se mi podedile sline ob pogledu nanj... Stene niso nikjer gole. Tu se zazrem v tapiserijo s Titovim portretom. Iz dela veje veliko topline, ki se prenese na ves prostor.

Na koncu sobe si ogledujemo izdelke Lončarskega podjetja, ob katerih smo vedno znova ponosni, da se je ravno v naših krajih obrt tako dolgo ohranila. Mislim, da bi modele za potice, zaradi vročih kmečkih peči našla le še na starih podstrešjih, pa sem vesela ugotovila, da jih v podjetju še izdelujejo. Pa ne le modeli, tudi latvice, vaze, posode za ikobane se zgledujejo po starem izročilu. Priče smo starih obrtem, katerih skrivnost izginja s starimi ljudmi, saj nimajo naslednikov, ki bi obrt želeli malo boljše spoznati ali v njej celo najti svoj kruh.

Pleteni koši – kdo v naših krajih jih zna še plesti? Kdaj se še zasliši kovačevo klado? Nikoli, pa kako naj se, ko so nekdanje kovačnice danes morda kvečjele še garaže... Kakor v »bohkovem« kotu so bolj pri kraju skulpture križanega, portret... Res smo v pravem lončarskem gnezdu, saj so tu še velike amfore, čutare. Na steni pa orumenela fotografija, ki me ne zanima kaj prida, mojo pozornost pritegne bogat okvir, ročno izrezljan, na sredni spodnje stranice pa se rokujeja dve desnici. Stisnjeni dlani – nema prošnja k miru, prijateljstvu. Saj nismo vedeli, da je v

peljivo vabile. Tako zapeljivo, da bi marsikdo stegnil roko in se dokončno prepiral o dobri stari kuhinji. A razstava je šele odprta, obiskovalcev pa bo prav gotovo še veliko... Na enem od krožnikov, ki se je kar šibil od čokoladnih bombic, smo prebrali: »Želimo, da ne bi nihče in nikdar okušil drugačnih, le nas (čokoladne)!!!« Lepa misel, a katera velisla bi ji hotela prisluhniti. Ogledali smo si tudi žito, preden se zdrobi pod težkimi kamni Cibaškovega mlina. Marsikdo sploh ni vedel, da tudi danes meljemo še kakšno drugačno vrsto moke, ne le mehko belo. Ob črni ajdovi moki sem se spomnila na ajdove žgance. Pa ne le iz ajdove, tudi iz krompirjeve, sojine, koruzne moke morajo biti živila okusna... Da izročila Glavarjevega čebelarstva le še niso popolnoma izumrla, nam dokazuje nekaj kozarcev čistega tekočega medu. Kakor godrnjavemu medvedu so se mi podedile sline ob pogledu nanj... Stene niso nikjer gole. Tu se zazrem v tapiserijo s Titovim portretom. Iz dela veje veliko topline, ki se prenese na ves prostor.

Na koncu sobe si ogledujemo izdelke Lončarskega podjetja, ob katerih smo vedno znova ponosni, da se je ravno v naših krajih obrt tako dolgo ohranila. Mislim, da bi modele za potice, zaradi vročih kmečkih peči našla le še na starih podstrešjih, pa sem vesela ugotovila, da jih v podjetju še izdelujejo. Pa ne le modeli, tudi latvice, vaze, posode za ikobane se zgledujejo po starem izročilu. Priče smo starih obrtem, katerih skrivnost izginja s starimi ljudmi, saj nimajo naslednikov, ki bi obrt želeli malo boljše spoznati ali v njej celo najti svoj kruh.

Pleteni koši – kdo v naših krajih jih zna še plesti? Kdaj se še zasliši kovačevo klado? Nikoli, pa kako naj se, ko so nekdanje kovačnice danes morda kvečjele še garaže... Kakor v »bohkovem« kotu so bolj pri kraju skulpture križanega, portret... Res smo v pravem lončarskem gnezdu, saj so tu še velike amfore, čutare. Na steni pa orumenela fotografija, ki me ne zanima kaj prida, mojo pozornost pritegne bogat okvir, ročno izrezljan, na sredni spodnje stranice pa se rokujeja dve desnici. Stisnjeni dlani – nema prošnja k miru, prijateljstvu. Saj nismo vedeli, da je v

Otvoritev razstave v društvenih prostorih komendskih upokoјencev

naših krajih toliko likovnih umetnikov, ki se izpovedujejo z barvami, s čopiči na lončevini ali z lesorezom. Spet Delo na polju in Titov portret. Temi, ki sta tako priljubljeni in pogosti pri naših likovnikih.

»Nekaj časa je preteklo, preden sem »obletela« svo razstavo. Z očmi sem se enkrat preletela ves prostor. Najraje bi znova začela, kjer sem pravkar končala, a prostor sem morala prepustiti tudi drugim radovednežem.

Odbor je na otvoritev in ogled razstave povabil tudi goste iz Beograda, sekretarja predsedstva zvezne konference Združenja upokoјencev Jugoslavije, tovariša Lazareviča. Povprašala sem ga o vtisih, pa je ves navdušen pripovedoval: »Prijetno sem presenečen, da je v tako majhnem mestu in majhnem društvu toliko ljudi, ki imajo kljub letom voljo in smisel za umetniško ustvarjanje. Razstava je zares bogata, polna lepih in raznovrstnih izdelkov. Razstava zadoljuje vse nas, ki delamo v zvezi, da izkušnje komendskega društva prenesemo kot vzpodbudo ostalim društvom. Ko ga znamo organizirati in pravilno usmeriti, je življenje lahko lepo tudi v starosti.«

Za mnenje o posrečeni predstavitvi dejavnosti upokoјencev sem prav tako vprašala tovariša Avgusta Bategela, predsednika zveze društev upokoјencev Slovenije.

»Že več let vem, da je društvo v Komendi zelo aktivno na vseh področjih, tudi v svojih kraјevnih skupnostih. Največ so z lastnim trudom uredili društvene prostore. Zamele o razstavi so podprli tudi s svojimi denarnimi prispevki. Moj vtis: razstava je lepo organizirana in v imenu Zveze dru-

štev upokoјencev čestitam društvu in ustanoviteljem ob vzorno pripravljeni razstavi, ki je veliko priznanje upokoјencem. Vsem upokoјencem in kraјanom pa čestitam ob kraјevnem prazniku, članom pa želim še naprej uspeh pri delu.«

Prav za konec pa sem se pogovorila še s predsednikom društva tovarišem Francem Završnikom. Seveda me je zanimalo, kako se je porodila zamisel. Ves vesel, da je razstava uspela in vse tako navdušila mi je povedal, da so predlagali v Kamniku na konferenci, naj bi v počastitev 40-letnice vstaje in 35-letnice ustanovitve društva pripravili razstavo izdelkov upokoјenih obrtnikov.

»Jaz pa sem si mislil, zakaj ne bi česa podobnega organizirali še v našem kraјu. Zakaj bi izdelke vozili v Kamnik, sosedje pa ne bi vedeli zanje. Člani so takoj sprejeli predlog. Razposlali smo 36 vabil, sedaj pa imamo 44 razstavljavcev. Kar tekmovali so med seboj. Nihče ni želel biti slabši. Vsi pa so hoteli prikazati najboljše, kar premorejo. Za društvo je važno, da so vsaj odborniki aktivni, da ti ne obstanejo na mestu. Sicer bi naše navzočnosti nikjer ne čutili.«

Razstava na prvi pogled izgleda majhna in skromna, a z nje odhajajo vse drugačni misli. Prava škoda, kdor jo je zamudil. Morda se je kdo od obiskovalcev le zamislil, kaj je starost. Morda celo najbolj mirno in najlepše obdobje, ko se ni več treba pehati za dobrinami, za denarjem, pa vseeno lahko veliko ustvariš.

»Česar se mladost navadi, starost ohrani.« pravi angleški pregovor. Da so naši dedje in babice vse življenje vajeni delati, dokazuje zgovorna razstava.

IRENA URBANEC

Iz doma upokoјencev

Povabljeni smo bili v Domžale

Dvaindvajsetega maja so imeli v domžalskem Domu upokoјencev otvoritev razstave ročnih del s kulturnim programom. Dogodek je bil povezan z občinskim praznikom, h kateremu so dali tudi stanovalci Doma svoj delež. Povabilu direktorja tov. Gostinčarja smo se odzvali tudi iz našega Doma.

Iz pozdravnega govora tov. direktorja smo izvedeli veliko o dejavnosti njihovega doma, ki ima že tradicijo. Delo s starejšimi, ki je specifično, se je pri njih spremenilo od kvantitete na kvaliteto in se v tem že izpolnjuje. Poudarek je na čimboljšem počutju starejšega človeka med sovrstniki, kajti vsaka oseba je zgodovina za sebe, in občutljiva bitja smo. Iščejo nove oblike, kako preživljati dneve, da izolacija, osamelost, dolgočasje nima mesta pri njih. To so hišna opravila, praznovanje rojstnih dni, piknik, obiski svojcev, ročna dela v delovni terapiji. Tudi iz domske skupnosti prihajajo pobude za nove dejavnosti in uprava posreduje te pobude občinskim organom. Naj ne ločimo ljudi zato, ker so ostareli – pač pa naj uživajo sadove svojega dela, saj so skupaj z drugimi ustvarjali pogo-

je za boljše življenje. Tako je zaključil svoj govor tov. direktor, in omenil, da je delovni kolektiv skupno z oskrbovanci v okviru občinskega praznika pripravil bogat program.

Vse točke programa je napovedovala simpatična Frančiška Janežič, po rodu Čehinja, ki je imela tudi samostojno recitacijo »Tovariši Tito.« Nastopilo je kar 16 oseb, med temi 10 pevcev, ki so nam lepo zapeli nekaj pesmi, pričeni s tisto Sinoči sem na vasi bil, ki pravi, da: »Rožmarin se že suši, bo drugo barvo dobil, fantič se pa veseli, bo drugo dekle ljubil«. Dalje so peli: Zabučale gore, Goreči ogenj brez plamena in Sinoči je pela. Vmes je bilo zelo veliko recitacij oskrbovank in oskrbovancev, pesmi Petra Levca in Kajuhove, pa celo levstikov Ubežni kralj na pamet, enako o Skopulji, grozljiva pesem; eden od oskrbovancev pa je povedal skoraj celoten Krst pri Savici.

O delovni terapiji je spregovorila voditeljica s. Petrina: Delovna terapija daje možnost preživeti prosti čas na najrazličnejših področjih in na način, ki si ga izberemo. Povedala je o razvoju te terapije pri njih. V začetku so imeli težave in delo je potekalo individualno, potem pa tudi skupinsko, po 3 ure na teden. Odkar delajo skupaj, je življenje posta-

lo živahnejše, lepi izdelki so spodbudni za sodelujoče, pospešuje se medsebojno spoznavanje in sklepajo se prijateljske vezi. V novem domu so bile razstave: 1. maja 1979, 29. novembra 1980 in danes, 22. maja 1981. Kljub visoki starosti – povprečna starost je 79 let – se stanovalci vključujejo v aktivne dejavnosti. Nato smo bili vabljeni na ogled razstave ročnih del, kjer nas je vodila tov. Janežičeva. Bili smo kot vsakič presenečeni nad zanimivimi deli.

Obisk iz Strani

Konec maja so nas obiskali člani dramskega krožka, deset po številu, pod vodstvom mentorice tov. Joži Plevel. Bili so to učenci 7. in 8. razreda, ki so nam zaigrali igrice »VZORNI SOPROG«. Zahtevna igrice nas je razvedrila s svojo komičnostjo, saj je prirejena iz srednjeveške burke po ljudskem izročilu, z razigranostjo in izrazito zabavnimi osebami in okolnostmi.

Dogajanje se vrši na gradu, kjer se princ soproj z obema spremljevalcema najraje in predvsem zateka k igri s kroglovko, in vse drugo mu ni preveč važno. Izvedeli smo, da je njegova žena, s katero je poročen že 20 let, »hudoznega značaja«, ker vleče mačka za rep in ga muči.

Žena pa se pritoži čez mačka, ki jo je opraskal; a mož ji ne pomaga, zato se odloči, da ga bo zapustila.

Glasnik nam napove drugo poroko princa, z ženo, ki pa je čudaška. Samo čisti in drgne vse in, ker je našla pajčevino, je do kraja ogorčena. To je bil povod za ločitev, in princ se poroči vnovič, kot nam je napovedal glasnik. Tretja žena je glasbenica, namišljena koloraturna pevka, ki noč in dan vadi svoje petje, s pomočjo komornika, ki vedno drži z ženami, naključju princu. Princ pa nima smisla za njen »talent«, in ločitev je tu. Nova, četrta soproga, se poroči s princem zaradi položaja, vendar daje prednost komorniku; zato spet pride do ločitve, in peta, zelo mlada žena kar nadleguje princa s svojo stalno navzočnostjo, da on ne pride do mirne igre s kroglovkami. Navsezadnje pridejo še vse ostale štiri žene, ki zahtevajo svojo pravico do njega in ga proglašajo za vzornega soproga; princ se ni posrečilo pobegniti pred njimi. Da je vzoren soproj, vzklajajo, ugotavljajo; on – pa ugotovi, da jih je pet preveč.

S to zahtevno igro (kostume za to priliko so sami izdelali) so nam prinesli in pripravili razvedrilo. Z zanimanjem smo jih spremljali in ugotovili, da so bili podjetni in pod vodstvom mentorice uspešni. Veseli bomo, če nas še kdaj obiščejo, in se mentorici tov. Joži Plevelovi ter nastopajočim učencem lepo zahvaljujemo!

Dan doma upokoјencev

Lani je bila ob 5-obljetnici Doma upokoјencev v Kamniku – dana pobuda za praznovanje Dneva Doma upokoјencev, ki naj bi bil na dan 25. maja. Čeprav je to praznik mladosti, in morda ravno zato, smo se odločili zanj, ker ga praznujejo vsi delovni ljudje Jugoslavije in mladina ter je v najlepšem mesecu maju, da nam dá novega poguma za naprej. Sklenjeno je bilo tudi, da bo na ta dan vsakoletni skromen jubilej v počastitev vseh tistih stanovalcev, ki so v Domu že pet let. V ta namen smo pripravili kulturni program, s podelitvijo plaket slavlencem in z manjšim darilom in s povabilom svojcev teh slavlencev in gostov.

Naša prireditev je potekala takole:

Predsednik DS Karel Rogan je prvi spregovoril, sledile so pozdravne besede direktorja Petra Kladnika, namenjene oskrbovancem in gostom, s čestitkami k Dnevu Doma. Pojasnil je praznik, posvečen zlasti tistim, ki so pet let v Domu, nanje je naslovil posebne čestitke, da bi se dobro imeli in na mnoga leta. Želel je, da bi se v bodoče vsi problemi in nesporazumi lažje rešili.

V dvorani pa so že čakali pevci, mešani Študentski pevski zbor, in nam za uvod najprej zapeli.

Opogumili smo se tudi stanovalci sami, ob mentorici Mojci,

socialni delavki, in nastopili z nekaj točkami.

Najprej sem napovedovala M. Lavrič predstavila vseh sedemnajst slavlencev z njih značilnostmi v par besedah, razen najstarejšega, Avgusta Hlepeceta, ki pa jubileja ni dočakal. Sledila je Pesem o Titu, ki jo je recitirala Marija Korenčeva; potem dve lastni pesmi Mercedes Budau in recitacija Stare škofjeloške pesmi. Vmes je naš zbor zapel nekaj pesmi: Prav lepa je Trnovska fara, Sinoči je pela, Dekle je po vodo šla, in en solo – zabavna Snoč sem bil na Viču – našega pevca Toneta.

Sledil je program Študentskega pevskega zbora pod vodstvom prof. Katarine Arcon-Zavbičeve z njih kvalitetnim petjem in pesmimi ter recitacijami: Zdaj zao-ri pesem o svobodi, Bratci veseli vsi, Poskočnica, Zdravljica, O Podjuna. Nato nas je razveselil mali Nace s svojo harmoniko, potem pa spet pesmi Njega ni, Rože je na vrtu plela, Rasti rožmarin, vmes dve recitaciji z lirčno vsebino, in zadnja Pa se sliš od svetga Vida zvon...

Potem so podelili plakete jubilarantom skupaj s čestitkami, bomboniero in rdečim nageljnom.

Zadnja točka programa je bilo povabilo na ogled prostora za delovno terapijo, ki je malomno opremljen. Direktor je pri tem povedal, da »samo vsa leta pogrešali prostor za delovno terapijo, in smo zdaj z lastnimi sredstvi to priredili. MARIA LAVRIČ

PRILOGA ZA DELEGATE

Odgovori na vprašanja, ki so jih delegati združenega dela in krajevnih skupnosti postavili na skupnem zasedanju obeh zborov občinske skupščine 2. junija 1981

ČRNA GRADNJA OVIRA UREJANJE OKOLICE V STANOVANJSKI SOSESKI

Delavce splošnega gradbenega podjetja Graditelj je zanimalo, kdaj in kako bo rešena težava s poslovnim prostorom zasebnega obrtnika Franca Kureta. Njegov poslovni prostor na Bakovniku ob stanovanjski blokovni gradnji je namreč črna gradnja, ki delavcem Graditelja preprečuje, da bi v celoti uredili okolico ob stanovanjski soseski, kar stanovalci upravičeno zahtevajo.

Komite za družbenoekonomski razvoj skupščine občine je delegaciji odgovoril, da je bila lokacija za potrebe dejavnosti zasebnega obrtnika Franca Kureta predvidena na območju obrtne cone Kamnika. Zaradi znane odločitve Ustavnega sodišča o razveljavitvi odloka o prostorskem načrtu za potrebe kmetijstva občine Kamnik in na osnovi tega tudi razveljavitve odloka o zazidalnem načrtu območja obrtne cone Kamnika te možnosti ne bo mogoče uresničiti. Strokovne službe občinske skupščine, Stanovanjsko komunalno gospodarstvo Kamnik in Ljubljanski urbanistični zavod bodo proučili možnosti za pridobitev novega primerne prostora za obrtne dejavnosti. Doslej te službe izvršnemu svetu občinske skupščine še niso pripravile dokončnega predloga rešitve. Obstojajo pa predlogi, naj bi obrtno cono gradili med obvoznico cesto in reko Kamniško Bistrico. V tem primeru bi bilo potrebno začeti postopek za spremembo načrta za potrebe kmetijstva in urbanističnega načrta Kamnika.

ZAKAJ UPOKOJENCI PLAČUJEJO 2% SAMOPRISPEVKA TUDI OD PRISPEVKA ZA SOLIDARNOST

Delegacija Krajevnih skupnosti Kamnik je postavila delegatsko vprašanje, zakaj upokoenci plačujejo 2% samopriskpevka tudi od prispevka za solidarnost.

Tehniko obračunavanja samopriskpevka je pojasnila Regijska skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Po zakonu o dodatnem prispevku solidarnosti je namreč osnova za ta prispevek pokojnina. Enako velja tudi za krajevni samopriskpevek, zato morajo oba prispevka obračunavati od celotne neto pokojnine.

TEŽAVE Z DOBAVO GRADBENEGA MATERIALA

Delegacija KS Kamnik je vprašala, kaj je Izvršni svet občinske skupščine storil, da bi zagotovil zadostne količine gradbenega materiala v občini in fine frakcije kalcita za industrijske potrebe.

Izvršni svet je ob koncu lanskega leta obravnaval celovito materialno bilanco preskrbe za letošnje leto. Zadovoljil je Trgovsko podjetje Kočno kot delovno organizacijo, odgovorno za preskrbo, da mora zagotoviti nemoteno preskrbo občanov z ustreznimi dogovori oziroma sporazumi z dobaviteljskimi delovnimi organizacijami. Tako je TP Kočna sklenila sporazume tudi za dobavo gradbenega materiala. Če bi dobavitelji redno pošiljali pogodbene količine, bi bila preskrba z gradbenim materialom zagotovljena.

Za boljšo preskrbo s tem materialom je TP Kočna sovlagala sredstva v cementarni Anhovo in Trbovlje, pokriva pa tudi soračmeri del njunih izgub.

Delovna organizacija Rudnik kaolina Črna - TOZD Kalcit ima pripravljen srednjeročni načrt za povečanje proizvodnih zmogljivosti kalcita. Uresničenje tega načrta je odvisno od finančnih sredstev in od predhodne izdelave in sprejema zazidalnega načrta za zazidalni otok SP-1. Vsi razvojni načrti bodo seveda morali biti podrejeni varstvu okolja in odpravljanju sedanjega onesnaženega okolja na tem območju.

CEPLJENJE ŽIVINE PROTI STEKLINI POTEKA SKLADNO Z NAČRTOM

Delegaciji Kemijske industrije Kamnik, ki je pripomnila, da bi bilo bolje organizirati dobavo cepiva proti steklini za živino, je odgovoril veterinarski inšpektor.

Cepljenje živine proti steklini poteka po načrtu. Nekaj težav so imeli z dobavo cepiva, ki ga je Veterinarski zavod Kamnik-Domžale pravočasno naročil, vendar ga je proizvajalec kljub priporočilu republiške veterinarske uprave dostavil z deset dnevno zamudo.

RAST SREDSTEV ZA OSEBNE DOHODKE DELAVCEV V GOSPODARSTVU OBČINE KAMNIK

Izvršni svet Skupščine občine Kamnik je na svoji seji dne 12/6 1981 obravnaval podatke o rasti sredstev za osebne dohodke v gospodarstvu občine Kamnik v prvem trimesečju 1981.

Iz podatkov in poročila SDK Ljubljana je ugotovil, da je bilo v gospodarstvu v prvem trimesečju razporejeno za čiste osebne dohodke za 11,4% več sredstev kot znaša četrtina v ta namen razpore-

ZASEDANJE ZBOROV OBČINSKE SKUPŠČINE

Delegati zborov občinske skupščine - družbenopolitični zbor se bo sestel 1. julija, skupno zasedanje zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti pa bo 2. julija - bodo obravnavali:

Poročilo o izvajanju dogovora o uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka v I. trimesečju 1981 za področje gospodarstva Predlog odloka o zaključnem računu proračuna občine Kamnik za leto 1980.

- Predlog odloka o spremembi odloka o proračunu občine Kamnik za leto 1981

- Predlog sklepa o nadomestitvi dela škode TP Kočna Kamnik zaradi pozebe sadnih sadik

Predlog sklepa o potrditvi davčnega zaključnega računa občine Kamnik za leto 1980.

Predlog odloka o dopolnitvi zazidalnega načrta Vrhpolje-Nevlje

Predlog odloka o obratovalnem času v organizacijah združenega dela s področja trgovine na drobno, gostinstva, turizma, obrti in drugih storitvenih dejavnosti ter obratovalnicah samostojnih obrtnikov v občini Kamnik

Predlog odloka o ukrepih v živinoreji na območju občine Kamnik

Osnutek odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o upravljanju in razpolaganju s stavbnim zemljiščem

Predlog sklepa o podelitvi častnih priznanj občine Kamnik v letu 1981

Potrditev statuta

Predlog sklepa o soglasju za uvedbo programov usmerjenega izobraževanja Izobraževalnemu centru Rudolfa Maistra v Kamniku

jenih sredstev v letu 1980 oz., da je bil porast razporejenih sredstev za čiste osebne dohodke po zaposlenemu višji za 12,9%.

Upoštevač določila VI. poglavja Dogovora o uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka v letu 1981 (Ur. list SRS št. 3/81) je izvršni svet sprejel naslednji

SKLEP

Obvesti se udeležence dogovora iz področja negospodarstva občine Kamnik o doseženi stopnji rasti osebnih dohodkov v gospodarstvu v prvem trimesečju 1981, katera bo služila kot osnova za oblikovanje višine sredstev za osebne dohodke po določbah 14. člena dogovora o uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka v letu 1981.

PREDSEDNIK IS
Tone PENGOV, l. r.

V LETOŠNJEM LETU DVE RAZISKOVALNI NALOGE

Seja skupščine Občinske raziskovalne skupnosti, ki so jo sklicali 3. junija, je odpadla zaradi nesklepnosti - odsotnih je bilo kar 14 delegacij oziroma konferenc delegacij organizacij združenega dela ter 12 delegacij krajevnih skupnosti. O neodgovornosti delegacij, ki ne opravljajo svojih najosnovnejših dolžnosti, je predsednik skupščine skupnosti obvestil vodstva družbenopolitičnih organizacij v občini, v temeljnih organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih.

Delegati so se ponovno sestali 10. junija. Seznanili so se z informacijo o poteku podpisovanja samoupravnih sporazumov o temeljnih planov samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti za obdobje 1981-1985, ki kaže, da je sporazum z Občinsko raziskovalno skupnostjo podpisalo 95% temeljnih organizacij združenega dela.

Skupščina skupnosti je potrdila poročilo o porabljenih sredstvih v lanskem letu in sprejela finančni načrt skupnosti za leto 1981. Z načrtom planirajo 1.515.708 din prihodkov, ki jih bodo porabili za splošni program pospeševanja raziskovalne in inovacijske dejavnosti, program raziskovalnih nalog ter republiški infrastrukturni program. V letošnjem letu bo skupnost delno financirala dve raziskovalni nalogi: raziskavo mineralne vode v Vasnem (da bi ugotovili

dejanske zaloge mineralne vode, pretok in z globjo vrtino morda tudi višjo temperaturo vode) ter raziskavo onesnaževanja okolja naši občini (glede na razpoložljiva sredstva bo skupnost v letošnjem letu financirala izdelavo programske študije ter začetek raziskave površinskih voda).

Delegati so sprejeli samoupravna sporazuma o združevanju sredstev za izvajanje skupnih nalog, ki se uresničujejo v Raziskovalni skupnosti Slovenije, ter o ustanovitvi Raziskovalne skupnosti Slovenije.

Delegata Delovne organizacije Stol je zanimalo, zakaj se je zadnjem času povečalo onesnaževanje zraka v Kamniku - ali na dimniku tovarne Titan delajo čistilne naprave. Delegat Titana je pojasnil, da napravo popravljajo, zato dela trenutno le s polovično zmogljivostjo.

SPREJETI SAMOUPRAVNI SPORAZUMI O SVOBODNI MENJAVI DELA NA PODROČJU SOCIALNEGA SKRIBSTVA

Seja zbora uporabnikov skupščine Občinske skupnosti socialnega skrbstva je bila 4. junija.

Delegati uporabnikov, seja je bila na robu sklepčnosti, so obravnavali in sprejeli samoupravne sporazume o svobodni menjavi dela izvajalskimi delovnimi organizacijami: Domom upokojencev Kamnik, Domom počitka Mengeš, Domom Tisje Šmartno pri Litiji, Domom na Bokalah, Domom upokojencev Postojna, Zavodom za usposabljanje invalidne mladine Kamnik, Vzgojnim zavodom Franc Milčinskega Smlednik, Zavodom Matevža Langusa Kamna Gorica, Zavodom za slepo in slabovidno mladino Ljubljana, Dekliškim vzgajališčem Višnja gora, Občinskim odborom rdečega križa Kamnik.

Zbor je potrdil ceno domske oskrbe v Dijaškem domu v višini 2.343 din, ki velja od 1. marca letos. V odbor za subvencioniranje stanarine Skupnosti socialnega varstva so imenovali tovariše Ivanko Lisičič.

TITAN KAMNIK, n. sol. o.,
tovarna kovinskih izdelkov in
livarna, Kovinarska 28

sprejme VEČJE ŠTEVILO DELAVK IN DELAVCEV
za opravljanje del v proizvodnji
TOZD Livarna z obdelavo »ENA«

Delovno razmerje sklepamo za nedoločen čas, osebni dohodek je od 8.000 do 10.000 dinarjev, nudimo pa urejeno splošno in zobozdravstveno varstvo ter prevoz na delo.

Vsi zainteresenti, ki imajo končano osemletko, urejene stanovanjske razmere in po možnosti odsluženi vojaški rok, naj se oglašijo v kadrovsko-socialnem oddelku delovne organizacije, kjer bodo dobili podrobnejše informacije.

ABC POMURKA TP »KOČNA« KAMNIK

KAMNIK, Ekslerjeva 8
DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

objavlja
naslednja prosta dela in naloge za določen čas

1. opravljanje administrativnih del

Pogoji:
- dveletna administrativna šola
- eno leto delovnih izkušenj v pisarniškem poslovanju

2. likvidiranje faktur

Pogoji:
- srednješolska izobrazba ekonomsko komercialne smeri
- 2 leti delovnih izkušenj v finančno operativnih poslih
Kandidati naj pisne ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljejo v 15 dneh po objavi na naslov ABC POMURKA, TP KOČNA KAMNIK, Kamnik, Ekslerjeva 8. O izbiri bomo kandidate obvestili v 10 dneh po končnem zbiranju ponudb.

*Srce je dalo vse, kar je imelo,
nobene bilke zase ni poželo!*

V spomin

Dne 6. julija bo minilo leto dni, od kar nas je zapustila
naša draga mama

ANKA KERN

šivilja iz Klanca pri Komendi

Hvala vsem, ki se je spominjate.

Hčerka Milena z družino

Kamnik, 22. junija 1981

DOPISUJTE

**V KAMNIŠKI
OBČAN**

Komisija za delovna razmerja

Emona Kmetijska kooperacija Domžale, Kidričeva 14

objavlja prosta dela in naloge

molznega kontrolorja

za območje občine Kamnik

Pogoji: končana 2-letna kmetijska šola, lastno prevozno sredstvo

Kandidati naj v 15 dneh po objavi pošljejo ponudbe na naslov: Emona kmetijska kooperacija Domžale, Kidričeva 14.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 30 dneh po objavi

INDUSTRIJA POHIŠTVA»STOL«
KAMNIK n. sol. o.Odbor za kadre TOZD DELAVSKA RESTAVRACIJA
Duplica objavlja dela in naloge**TREH NATAKARJEV**

K sodelovanju vabimo kandidate(tke), ki so usposobljeni za delo postrežbe v restavraciji in obratu družbene prehrane ter imajo poklic širokega profila. Delo je dvoizmensko.

Kandidati naj pošljejo pisne prijave v 15 dneh po objavi na naslov: »STOL« Kamnik, kadrovska služba, Ljubljanska 45, 61240 KAMNIK.

Ustrezne informacije dobite osebno v kadrovski službi, tel. 831-121 int. 223.

Kandidate bomo obvestili o izbiri najkasneje v 30 dneh po preteku roka prijav.

FRUCTAL
v sodelovanju z naravo**ŽIVILSKA INDUSTRIJA FRUCTAL****TOZD ALKO, Ljubljana Frankopanska 9**

vabi k sodelovanju Sodelavce za dela v novem obratu za predelavo sadja na DUPLICI pri Kamniku.

Obrat je opremljen z najsodobnejšo tehnološko opremo, ki izključuje težja fizična dela.

Zato iščemo ambiciozne in vestne delavce za izredno zanimiva, odgovorna in temu primerno nagrajena dela.

Za začetek redne proizvodnje potrebujemo delavce za naslednja dela:

1. DELOVODJE

– 1 delavec

2. DESTILERJA IN DROZGARJA

– 6 delavcev

3. DELA NA PREDELAVI SADJA

– 8 delavcev

4. OBRATNEGA ELEKTRIKARJA

– 1 delavec

5. VOZNIKA VILIČARJA IN TRAKTORJA

– 2 delavca

6. UPRAVLJALCA PARNEGA KOTLA

– 1 delavec

7. ČISTILKE

– 1 delavca

Od kandidatov pričakujemo, da izpolnjujejo naslednje zahteve:

Pod 1) da imajo srednješolsko izobrazbo živilske, kmetijske, kemijske ali druge ustrezne tehnične smeri ter najmanj 2 leti ustreznih delovnih izkušenj

pod 2) da imajo poklicno šolo živilske, kmetijske ali druge ustrezne tehnične smeri ter vsaj 1 leto ustreznih delovnih izkušenj

pod 3) ni potrebna kvalifikacija, delavce bomo priučili pod 4) da imajo poklicno šolo elektro smeri ter vsaj 1 leto ustreznih delovnih izkušenj

pod 5) da imajo uspešno opravljen tečaj za voznika viličarja ter izpit za voznika traktorja in vsaj 6 mesecev ustreznih delovnih izkušenj

pod 6) da imajo opravljen tečaj za upravljalca parnega kotla ter vsaj 6 mesecev delovnih izkušenj

pod 7) ni potrebna kvalifikacija
Za vsa dela je predvideno ustrezno poskusno delo. Prijave pošljite v roku 15 dni po objavi na naslov TOZD ALKO, Frankopanska 9, 61000 Ljubljana.**EKONOMISTI, GOSPODARSTVENIKI!**

VČLANITE SE! OBNOVITE ČLANSTVO V DRUŠTVU EKONOMISTOV DOMŽALE – KAMNIK!

Osnovna dejavnost društva je skrb za strokovno izpopolnjevanje svojih članov. V ta namen izvršni odbor občasno prireja strokovna predavanja in srečanja.

Koristno in prijetno se je srečevati s kolegi svoje stroke, zvedeti kaj novega, izmenjati izkušnje, pokramljati o tekočih zadevah, sprostiti se v stikih z znanci!

Prav v teh dneh društvo ureja svoje članske vrste preko plačevanja članarine za leto 1981. Vsi evidentirani ekonomisti in gospodarstveniki so v ta namen že prejeli položnice. Vsi, ki se ukvarjate ali vas zanimajo gospodarska vprašanja in ki delujete ali prebivate na območju obeh občin in ki niste bili zajeti, pa ste vabljeni, da s plačilom članarine v višini 150 din na žiro račun 50120-678-89699 pokažete svoj interes za vključitev v društvo. V članarini je seštet delež društva, delež Zveze ekonomistov Slovenije in naročnina na Ekonomsko revijo.

Pri iskanju nadaljnjih informacij se obrnite na predsednika O društva tov. Janeza Kralja, tel. 721-511.

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Kamnik

razpisuje na podlagi sklepa seje IO z dne 5. 5. 1981 in 12. 6. 1981 ter na podlagi Pravilnika o ogojih in merilih za pridobitev stanovanjske pravice na družbenih stanovanjih, zgrajenih s sredstvi družbene pomoči in sprememb in dopolnitev tega naslednjo

JAVNO DRAŽBO

s pisnimi ponudbami zaradi prodaje naslednjih zasedenih stanovanj:

1. dvosobno stanovanje št. 32 v pritličju stanovanjskega bloka Klavčičeva 4, Kamnik, v izmeri 59,30 m². Izklicna cena je 805.507,70 din.2. dvosobno stanovanje št. 14 v I. nadstropju stanovanjskega bloka Klavčičeva 2, Kamnik, v izmeri 59,70 m². Izklicna cena je 829.049,00 din.3. dvosobno stanovanje št. 2 v pritličju stanovanjskega bloka Klavčičeva 8, Kamnik, v izmeri 59,30 m². Izklicna cena 797.870,70 din.4. enoinpolsobno stanovanje št. 9 v I. nadstropju stanovanjskega bloka Klavčičeva 8, Kamnik, v izmeri 47,70 m². Izklicna cena je 638.893,90 din.5. dvosobno stanovanje št. 26 v IV. nadstropju stanovanjskega bloka Matije Blejca št. 2, v izmeri 62,32 m². Izklicna cena je 767.276,10 din.6. dvosobno stanovanje št. 24 in mansardno podstrešje v III. nadstropju stanovanjskega bloka Matije Blejca št. 6, Kamnik, v izmeri 62,62 m² + 71,95 m². Izklicna cena je 822.002,30 din + 225.382,90 din, skupaj torej 1.047.385,20 din.

Interesenti morajo obvezno položiti kavcijo v višini 5% od izklicne cene in to na račun št. 50140-662-524006 Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Kamnik.

– Osebn polog kupca pri prodaji stanovanja na kredit ne sme biti nižji od 25% izklicne cene in mora biti plačan najpozneje v 30 dneh po sklenitvi pisne pogodbe (za osebni polog se štejejo lastna sredstva občana in posojila iz nenamenskih prostih bančnih sredstev).

– Samoupravna stanovanjska skupnost občine Kamnik kreditira prodajo z največ 35%, odplačilna doba kredita je največ 25 let, obrestna mera pa ne sme biti nižja od 2%.

– Kupec nosi vse stroške v zvezi s pogodbo. Interesenti naj vložijo pisne ponudbe v 15 dneh od dneva objave v zaprtih kuvertah z oznako »JAVNI NATEČAJ – ODKUP STANOVANJA« na naslov Samoupravna stanovanjska skupnost občine Kamnik, Steletova 8, Kamnik.

Opiranje ponudb bo v sredo 8. 7. 1981 ob 8.30 v sejni sobi Stanovanjskega in komunalnega gospodarstva SKG p. o. Kamnik, Steletova 8.

Vsi interesenti se lahko udeležijo odpiranja ponudb.

Samoupravna komunalna skupnost občine Kamnik razpisuje na podlagi določil Odloka o upravljanju in razpolaganju s stavbnim zemljiščem (Ur. l. SRS št. 24/77) in sklepa IO Samoupravne komunalne skupnosti občine Kamnik z dne 25. 5. 1981.

JAVNI NATEČAJza oddajo stavbnih zemljišč za gradnjo individualnih stanovanjskih hiš v k.o. Kaplja vas in sicer I. parc. št. 55/1 travnik vizmeri 1055 m² k.o. Kapljavas. II. parc. št. 71/7 travnik vizmeri 711 m² k.o. Kapljavas.

1. Izklicna cena stroškov za komunalno urejanje znaša na parceli pod I. 204.232,50 din.

V stroških komunalne ureditve je zajeto:

makadamska dostopna cesta, omogočen priključek na vodovod in električno omrežje.

Izklicna cena stroškov za komunalno urejanje znaša na parceli pod II. 368.527,20 din. V stroških komunalne ureditve je zajeto: makadamska dostopna cesta, omogočen priključek na kanalizacijo, vodovod in električno omrežje.

2. Stroški lokacijsko-tehnične dokumentacije znašajo pod I. in II. 16.000 din.

3. Odškodnina za stavbno zemljišče je 99,37 din za m².

4. Rok za pričetek gradnje je 6 mesecev po pridobitvi zemljišča, rok za dokončanje pa 3 leta.

5. V stroških komunalnega urejanja ni všteti prispevek za vodni sklad in prispevek za spremembo namembnosti stavbnega zemljišča.

6. Ugodnejši ponudnik je, kdor ponudi višjo ponudbeno ceno za stroške komunalnega urejanja.

7. Rok za plačilo odškodnine za pravico uporabe za stavbno zemljišče in stroškov za komunalno opremljanje zemljišča je najpozneje v 20 dneh po pravnoveljavnosti pogodbe o oddaji stavbnega zemljišča. Stroške lokacijsko-tehnične dokumentacije pa je treba poravnati ob prevzemu le-te.

8. Nastop posesti zemljišč, ki so predmet javnega natečaja, bo mogoč najpozneje v treh mesecih po pravnoveljavnosti pogodbe o oddaji stavbnega zemljišča.

9. Vsak ponudnik mora položiti obvezno varščino v višini 10% od vrednosti zemljišča in od izklicne cene stroškov za komunalno opremljanje zemljišča na žiro račun št. 50140-622-24011 Samoupravne komunalne skupnosti občine Kamnik do vključno 7. 7. 1981.

10. Pridobitelj zemljišča varščino štejemo v kupnino, drugim udeležencem, ki niso uspeli na javnem natečaju, pa bomo varščino vrnil brez obresti.

11. Če pridobitelj stavbnega zemljišča po opravljenem javnem natečaju enostransko odstopi od pogodbe, mu varščine ne vrne.

12. Pri plačilu stroškov komunalnega opremljanja imajo posebne ugodnosti – možnost daljšega odplačevanja kupnine, ponudniki z nizkimi osebnimi dohodki, borci NOB ter tisti, ki imajo slabe stanovanjske, delovne in socialne razmere.

13. Ugodnost daljšega odplačevanja kupnine priznava, če pridobitelj zemljišča to zahteva in predloži dokaze, izvršni odbor samoupravne komunalne skupnosti občine Kamnik v skladu z določili odloka o upravljanju in razpolaganju s stavbnim zemljiščem v občini Kamnik.

14. Proti odločitvi o oddaji stavbnega zemljišča lahko vsak, ki se je udeležil javnega natečaja, vloži v 15 dneh potem, ko je prejel obvestilo, ugovor na izvršni odbor samoupravne komunalne skupnosti občine Kamnik.

Pisne ponudbe je potrebno predložiti v 15 dneh od dneva objave do vključno 7. 7. 1981 priporočeno po pošti na naslov: Stanovanjsko in komunalno gospodarstvo SKG p.o. Kamnik, Steletova 8, 61240 Kamnik.

Ponudbe pošljite v zapečateni ovojnici z oznako:

»JAVNI NATEČAJ – k.o. Kaplja vas«.

Vsi ponudniki se lahko udeležijo javnega odpiranja ponudb, ki bo v sredo 8. julija 1981 ob 8. uri v sejni sobi Stanovanjskega in komunalnega gospodarstva SKG p.o. Kamnik, Steletova 8, 61240 Kamnik.

Vsi zainteresirani lahko dobijo informacije po telefonu (061) 832-211 int. 25 ali osebno na Stanovanjskem in komunalnem gospodarstvu SKG p.o. Kamnik, Steletova 8, soba št. 8.

Obvestilo!

Tovarna usnja Kamnik vabi učence, dijake in študente k opravljanju počitniške prakse v mesecu juliju in avgustu. Prijave sprejema splošno-kadrovski sektor do konca meseca junija.

»TIM – TOZD Eksperimentalna tkalnica Kamnik, Ljubljanska c. 6, 61240 Kamnik

objavlja prosta dela in naloge:

3 tkalkPogoji: – dokončana osnovna šola
– poskusno delo 3 mesece.

Delo se združuje za nedoločen čas. Prijave pošljite v 10 dneh po objavi na tajništvo TOZD.

Steklina še vedno ni izkoreninjena

V začetku meseca, natancenje v nedeljo, 7. junija, je lovec, sedemdesetletni Jože Jeras iz Velikega hriba nad Tuhinjem ustrelil pred svojo hišo steklo psico. Dogodek je seveda spet razburil duhove, zlasti domačine, saj so skorajda že pozabili na stekle lisice, ki so bile še pred nedavnim glavna težava in strah tako starejših kot otrok. Kaj se pravzaprav dogaja v Tuhinjski dolini, se marsikdo sprašuje, ali so lisice in z njimi stekline iztrebili ali ne, in ali je bila stekla psica resnično tako redek oziroma izjemen pojav ali se morda nekateri pojav stekline skrivajo pred javnostjo? Zaradi gostov, morebitnih turistov, kdo ve, zakaj...

»Steklino med lisicami smo izkoreninili,« je povedal Janec Poje, veterinarski inšpektor iz Kamnika. »To se pozna tudi zlasti po tem, ker je v gozdovih, kjer so zajci skorajda že izumrli, dolgouscevi vse več. Težave so s psi. Nekateri »šparajo« in jih ne cepijo, spet drugim je kontumac deveta briga, mnogi pa sploh ne vedo, kaj steklina pomeni. Bolezni ni mogoče pozdraviti, obolenega zdravnik lahko zdrži in opazuje njegovo dokaj mučno propadanje in smrt. Povezali smo se z lovskimi družinami in SLO, okrepili delo naše higienske veterinarske službe. Dva moža, zato usposobljena, bosta pač večkrat patrolirala po vaseh, mestu in okolici in odstranjevala sumljive in potepuške živali, tako pse kot mačke. Tudi najbolj humano je tako – zanka, kletka, injekcija in mrhovišče. Kaj hočemo...?«

»Kaj je sedaj to, biti moramo trezni, razsodni,« se je razjezil nek občan, ki ni hotel povedati imena. »Ljudje izgubljajo stike med seboj, pa jih nadomeščajo z ljubeznijo do živali. Pa to včasih presega vse meje. Ta cucek ne žre teletine, oni ne govejih zrezkov, ta bi rad rdeče hlačke, oni zelen »jopiček«, vsortne si lastniki izmišljajo, pri tem pa so živali večkrat bolj pametne kot oni. V situacijah, kot je na primer epidemija stekline, ni kaj ra-

zmišljati. Okužene in sumljive živali je treba likvidirati, če pa ima nekdo žival rad, naj jo da vsaj cepiti. Pa tudi sicer... mar naj bi ustanovili društvo za zaščito človeka, ne pa živali. Saj so od človeške bedastoče in snobovstva že živali čisto ponorele...«

Pri Ocvirku, kot se pravi po domače, se je lovec, ata Jože, ravno pripravil k popoldanskemu počitku. Vendar je bil kljub temu takoj za debato. Šilce domače žganice je prav teknilo, ko je v čisti in zračni »hiši« stekla beseda o steklini, o divjadi, o kmetiji.

»Zjutraj sem gnal govedo na pašo, pa me je ustavil sosed, Goštaecv. Povedal je, da je ponoči od nekega prišel nek pes in napadel njegovega, na verigi priklenjenega. Moral je vstati in pritepenca z brcami odgnati. Nekaj podobnega je povedal še drug sosed, Jerkov. Še nekeje so povedali isto, vendar je bil njihov pes že star in močan, pa se za nočni ravnisar niso zmenili. No, vrnil sem se domov, vsi so šli k maši, sam sem ostal z vnukoma, Lojzkom in petletnim Alešem. Šli smo malce naokrog. Lojzka sem si naložil »kučoramo«, na eno ramo sem si, kot vsak pravi lovec, zadegal puško. Aleš pa je hodil poleg, malo spredaj. Pridemo tje na rob, pa nenadoma navzgor proti nam priteče pes. Sivkast, z belo liso na prsih, ruemen po stegnih, cucek, težak kakšnih deset kilogramov. Kar naenkrat skoči na Aleša, ga zgrabi za nogo in začne stresati. Kričanje ni nič pomagalo. Seveda sem se razjezil, kaj bo meni takle cucek vnuke napadal! Ker streljati zaradi bližine otroka nisem upal, sem besno žival tresil s puškinim kopitom, da je pobegnila. Na razdalji okoli 30 metrov sem ustrelil, vendar sem jo samo ranil, ko pa sem prišel do doma in jo zagledal v bližini, sem jo počil še enkrat. V prsni koš, je bila na mestu mrtva. Spomnil sem se na stekle lisice in mrho previdno spravil v vrečo. Sin jo je potlej odpeljal v Kamnik k veterinarju, pa tega ni bilo doma in jo

je pripeljal nazaj. Naslednjega dne, v ponedeljek, so pa prišli ponjo. Saj ne vem, kaj ljudje mislijo. Steklina sploh ne jemljejo resno, opozoril tudi ne, kljub kontumacu (odredbi o zapori psov in mačk) se živali klatijo naokrog. Psica, ki sem jo pokončal, je morala malo pred tem skotiti, pa nihče ne ve, odkod se je pritepla, čigava je. Smo najprej že mislili, da je vse jasno, pa se je izkazalo, da smo se ušeli, saj smo »osumljene« pse in lastnike našli doma, vse »na verigah«, se je malo pošalil stari lovec. Kar mimogrede je še navrgel, da je bil leta 1932 vojak v Ljubljani, da je lovec v LD Z. Tuhinj od ustanovitve, od leta 1946, da je leta 1956 podrl prvega tuhinjskega divjega prašiča, da je vse manj živali, da so v preteklih pogonih pobili 50 lisic, med katerimi je bilo kar 38 steklih in da se mora pač malo pripraviti, saj bo naslednjega dne pospremil vnuka Aleša na ponovno cepljenje proti steklini v Ljubljano.

Kot se je izkazalo kasneje, je stekla psica obgrizla, oziroma opraskala vsaj osem otrok, ob-

Jože Jeras z

Alešem

grizla nekaj psov in eno ali dve mački. Takoj, ko so v ljubljanskih laboratorijih pregledali lobanjo oziroma možgane ubite psice in odkrili, da je močno okužena s steklino, so že v torek okoli 20. ure o tem obvestili veterinarskega inšpektorja, naslednjega dne pa še s telegramom in teleprinterjem vse pristojne or-

gane. Posebna komisija je nato na območju Cirkuš, Velikega in Malega hriba in Tuhinja pokončala več psov in mačk, vsi otroci, ki so kakorkoli prišli v stik s steklo živaljo, tudi če so jo le božali, pa so bili poslani na cepljenje, prav tako pa seveda odrasli.

Obvezni kontumac, ki so ga uvedli na omenjenem območju,

naj bi širjenje stekline vsaj zaviralo, če že ne zatrl, pri tem pa obvaroval pred nevarno boleznijo vsi otroci, zlasti še otroke. Do podobnih dogodkov naj ne bi prihajalo več, to pa bo lahko tako, da vsi občani odredbo vzamejo kar najbolj resno in jo spoštujejo.

M. SKUMAVO

Mladinski kres na Komendski Dobravi

Prišel je teden in med tednom dan, v katerem so zopet oživi spomini na vse strašne in žalostne trenutke, ki jih je zapustila sled vojne.

V tem tednu je Komenda praznovala svoj praznik. Vsak dan so se vrstile prireditve, tekmovanja in srečanja. Najmnožičneje smo se udeležili slavnostne seje in razstave Društva upokojencev. Ta se nam je zdela zelo zanimiva, saj so prav ob njej mladinci spoznali, česa vsega nam današnja, čeprav sodobna tehnika ne more nuditi.

Obljubila sem, da bom opisala, kaj smo mladinci naredili za čim lepše praznovanje krajevnega praznika. Na ta praznik smo se pripravljali že dolgo, saj smo vedeli, da moramo tudi mi obogatiti program prireditev. Imeli smo mladinski sestanek, ko je predsednik KS Komenda tov. Kimovec dal pobudo, da bi mladina pripravila kres. Bili smo navdušeni. Dela in priprav smo se lotili z vso vnemo. Sestavili smo kratek recital, pripravili ogenj in držali pesti, da bi nam uspelo in da bi nam vreme ne pokvarilo vsega. Prišla je sobota, mrak se je že spuščal nad dobrowske gozdove, ko je pri partizanski bolnišnici zagorel kres. Postavili smo se k ognju in s pesmijo in besedo počastili

vse, ki so svoja življenja žrtvovali za svobodo. Ko smo končali s programom, nam je predsednik ZZB NOV Komenda spregovoril nekaj besed o izdajstvu in požigu bolnišnice. Stali smo ob ognju in poslušali: zamišljeno in radovedno, starejši morda z edino željo, da se taki zločini ne bi več ponavljali. Predsednik je svoj govor zaključil z besedami: »Za svobodo je treba žrtev. Te žrtve so padle tudi tukaj, na Komendski Dobravi.« Za dolgoletno delo v Zvezi borcev smo mu podelili šopek cvetja in mu zaželeli še naprej uspešno vodenje te organizacije. Predstavniki mladine so odnesli venec k spomeniku ob partizanski bolnišnici in padle borce počastili z enominutnim molkom. Celoten program je bil zaključen s pesmijo in kolom, v katerem smo se pomešali stari in mladi; s tem pa pokazali, da smo enotni in združeni ter da se bomo ponovno borili proti sovražniku, če bo potrebno.

Mislím, da je bila prireditev v spomin na požig partizanske bolnišnice in 40-letnice vstaje, ki jo je pripravila mladinska organizacija, večini všeč. Z njo smo tudi mi mladi, čeprav nismo doživeli strahot in posledic vojne, pokazali, kako smo hvaležni vsaki žrtvi, ki je padla za naš lep in svobodni vsakdan.

ŠTUPAR B.

Zgodovina in sedanost Kamnika

Le skromno vezilo k častitljivi obletnici mesta Kamnika, naj bodo ti popotni zapisi. Res, le popotni. Saj ne gre za sistematsko opisovanje, niti za kako posebno študijo, še manj za kako »odkri- vanje Amerike«, kot se reče človeku, ki odkriva že zdavnaj odkrito.

Zato bodo ti zapisi bolj svojevrstni: hodil bom sem ter tja, poslušal tega in drugega, navduševal se bom za nek kraj bolj, kot za sosednjega. Vendar pa bom skušal – četudi le v mozaični maniri – prikazati oni del Gorenjske, ki si s takim ponosom sam pravi – da je Kamniško najlepše. Pritrjuje mu množica slovenskih rojakov, pa tudi tujih popotnikov.

750-letnica Kamnika

Določevanje obletnic – t. j. leta, ko se nek kraj prvič pojavi v zapiskih starih listin – je dostikrat kaj tvegano dejanje. V temi starih časov so tudi zapiski največkrat nejasni, dvoumni, nedoročeni. Tudi zato, ker je bilo nemško ime dostikrat istovetno za več krajev in gradov. Tako je nemška oznaka Stein ali Stain pomenila lahko grad Kamen nad Begunjami, grad Kamen v Ader-

gasu pri Velesovem, pa tudi naše mesto Kamnik.

Govorim o obletnici – 750 let Kamnika. Točneje bi moral reči:

Zgodovina in sedanost našega mesta

Ob visokem jubileju našega mesta, njegovi 750-letnici, so v gorenjskem Glasu začeli izhajati prispevki o našem mestu in njegovi okolici, v katerih avtor Črtomir Zorec živopisno opisuje njegovo preteklost in sedanost. Na predlog nekaterih naših bralcev smo se odločili za ponatis njegovih prispevkov, če že ne vseh, pa vsaj najzanimivejših.

750 let mesta Kamnika! Naselbina je bila tu gotovo že v prazgodovinski dobi. Potem so domnevno imeli Kamnik Rimljani, kot izhodišče za stranski trakt glavne prometne žile Aquilea – Emona – Ad quartum decimum (v bližini Mengša) – Ad publicanos (v bližini Lukovice) – Atrans

– Celeia – Poetovia in dalje v Panonijo. Ta stranski trakt velike rimske ceste je vodil skozi Tuhinjsko dolino še daleč v novejši srednji vek. V tem času je promet med Podonavjem in Primorjem potekal od Celja in Vranskega po Tuhinjski dolini na Kamnik, odtod na Kranj in Škofjo Loko ter nato po Poljanski dolini v Italijo. To pa je delo srednjeveškemu Kamniku tako veljavo, da se je v mnogočem že kosal z Ljubljano.

Že konec 12. in v začetku 13. stoletja (med letoma 1188 in 1204) se Kamnik omenja kot trg, leta 1229 pa se v stari listini prvič omenjajo prebivalci Kamnika kot meščani. No, to je pa tudi letnica, ki je osnova jubileju 750-letnici Kamnika!

Vsekakor le starost mesta, ne kraja, neselbine. Le kdo bi mogel vedeti, kdaj so se ljudje tod naselili? Sprva morda Kelti, za njimi Langobardi, končno naši slovenski predniki. – Je že tako v kri- vični zgodovini: zapisala (in ohranila v današnji čas!) je vse zgo- de in nezgo- de vladajočega plemstva, njihove zaroke in poroke, nesreče in uboje, turnirje in vojaško slavo.

Iz rok v roke

No, tako je bilo tudi s Kamnikom – natanko vemo, kako je bilo z gospodarji. O hlapcih in tlačanih pa nobene besede... Širok pas ozemlja od Trojan in Motnika do Kokre, Kranja in Smlednika so imeli že od približno leta 1140 v posesti grofje Andechs Meran. Le-ti so tudi zgradili nad Kamnikom dva gradova, Stari in Mali grad. Pač zaradi varstva tovarnikov, ki so prihajali iz Tuhinja. Zaradi obstoja teh dveh gradov se je naselbina pod njima počutila bolj varno in se širila. Obrt in trgovina sta dajali boljši kruh, kot tlačansko delo na zemlji. Kamnik postane mesto in kot tak glavno upravno središče andeschmeranske posesti na Gorenjskem. Grofje so imeli na Malem gradu celo lastno kovnico denarja.

Leta 1248 je Ulrik Spanheim dobil Kamnik kot doto, ker se je oženil z Nežo Meransko. Prišel se je celo imenovati »gospod Kamnika«. – Ko pa je rod Spanheimov! 1269 izumrl, se je Kamnika leta 1270 polastil češki kralj Otakar Premisl, ki se je l. 1271 osebnost mudil v Kamniku in tu izdal listino, v kateri se mesto prvič v zgodovini omenja s slovenskim imenom Kamnik.

Leta 1278 je prišlo mesto v habsburško posest. In tako je bil krog tuje gospode sklenjen. S Kamnikom so posledje gospodovali vojvode, nadvojvode, cesarji...

Veronika s kačjim repom

V te stare »grajske« čase najlažje vpletem bajko o zakleti gospodični, mladi grofični Veroniki.

Ljudje so si v nekdanjih časih, ko so še verjeli v pravljice, pripovedovali, da se ob sončnem zahodu in ob jutranji zarji sprehaja

po nabrežju Bistrice pod Malim gradom lepa mlada ženska – ki pa iznenada izgine, kot se iznenada pojavi.

Za njo, grofično Veroniko, je bilo znano, da je zaradi svoje trdosrčnosti do tlačanov, bila hud do kaznovana: do sodnega dne se bo morala skrivati v razvalinah Malega gradu. – Rešili pa bi jo trije poljubi zalega mladeniča, ki še ni spoznal ženske. Če bi se tal mladenič našel, bi se z njim poročila in se zaklad, ki ga skriva v razvalinah, bi bil njegov. – Takega mladeniča, čistega in pogumnega, pa ni bilo lahko najti. No, naposled je le neka mati pregovorila svojega sina, naj poskusi rešiti nesrečno grajsko deklico.

Mladenič je šel na breg Bistrice, stopil k Veroniki in jo poljubil. Ko pa jo je poljubil drugič, se je Veronikin stas pričel počasi spreminjati. Ves njen spodnji del se je oblikoval v kačji rep! Mladenič je od groze odskočil – ni se upal še tretjič poljubiti. Zbežal je. Veronika je razočarana kričala in poslej je ni nihče več videl.

Kamničane je ta zgodba tako prevzela, da so si v svoj mestni grb zarisali žensko s kačjim repom. Grb je še danes v veljavi. Seveda pa je zgodba o kamniški Veroniki cela vrsta. Nekatere celo namigujejo, da bi to utegnili biti bajeslovna riba – faronika ali celo morska deklica, ki je zašla nekdanje kamniško jezero.

No, če že vse te zgodbe niso resnične, so pa vsaj prijetne branje.

Še o dnevih varstva okolja in čistoče

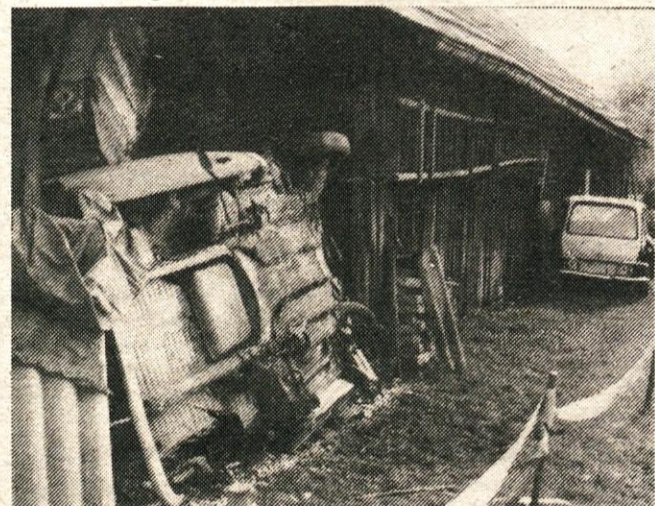
V maju se je končala akcija varstva okolja in čistoče v občini. Precej besed in parol je bilo izrečenih in napisanih, kaj posebnega vsaj za površnega opazovalca pa na tem področju ni bilo napravljeno. Žal smo se v posameznih okoljih na nekatere primere že tako navadili, da domačinov nič več ne motijo, zato pa jih toliko bolj vidijo obiskovalci. Slovenci se sicer radi pohvalimo kot narod, ki ima smisel za okolico in čistočo, vendar pa ta smisel pogosto ne sega preko domačega plota ali zadnje strani hiše, kot da sosednja okolica, polja, gozdovi niso okolje, v katerem živimo. Kdor je potoval po deželah Evrope, je lahko opazil, da imajo druge, posebno turistične dežele, tako na zahodu, kot vzhodu več smisla za take reči kot mi.

Morda, bi morala družba biti v tej smeri bolj odločna. Ena najbolj onesnaženih točk v občini je odlagališče odpadkov ob cesti Ljubljana-Brnik, kamor vozijo odpadke tudi iz sosednjih občin in nekaterih tovarn. Ti odpadki in kosi polivinila, ki ga veter raznaša po okolici, niso grdi samo za oči, temveč ogrožajo tudi talnico. Prav zaradi

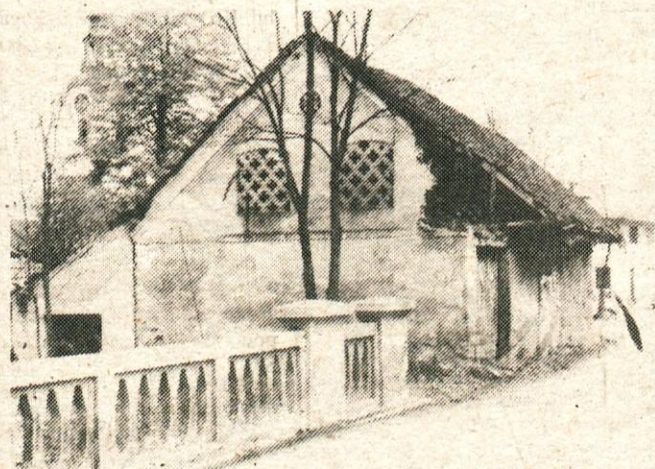
okužbe talnice so v bližnjih Topolah odlaganje odpadkov prepovedali. Veliko pa je tudi takih, ki na odlagališču nabirajo razne odpadke, kot so razbitine avtomobilov (te nakladajo tudi na tovarnjake z registracijo drugih republik), rezervne dele, drva, papir, kruh itd. Med odpadki so se znašli že tudi lepo cvetoči rdeči nageljni in okoli tisoč enodnevnih živih in zdravih piščancev.

Na srečo bližnjih stanovalcev in krajevne skupnosti, ki mora vsako leto odšteti precej denarja za zasipavanje, ter gasilcev, ki so raztrgali že precej cevi pri gašenju številnih požarov na odlagališču, bo sedanja gramoznica že letos polna. Zemljišče, pridobljeno z zasipavanjem bo pripadalo kompleksu, na katerem bo trgovina gradbenega materiala, s tem pa bo ta problem dokončno rešen. Obstaja pa bojazen, kam bodo ljudje potem odmetavali odpadke, če za to ne bo poskrbljeno.

Sicer pa ponekod našim občanom ni potrebno hoditi na odlagališče odpadkov ali v gozd (kot smo videli v eni izmed števil občanov), da bi občudovali razpadajoče avtomobilске dele in automobile, to lahko počno kar v naseljih, kjer jim posamezni lastniki ponosno razkazujejo svoje imetje. Tako početje je sicer v nekaterih drugih občinah prepovedano, v naši, ki si tako želi biti turistična, pa to očitno nikogar ne moti.

Poseben problem so tudi razpadajoči objekti, kot primer na sliki, ko ob republiški cesti razpada opuščeno gospodarsko poslopje, katerega lastnik ne uporablja več in ga zato tudi ne vzdržuje. Razpadajoči

napuše, ki sega nad cesto, ogroža tudi varnost prometa. Vprašanje je, kdo je tisti, če lastnik odpove, ki bi moral poskrbeti za odstranitev takih objektov, da bi ne bili cela desetletja, predno se dokončno podro, v okras okolice.

V. O

Stol prvi na šahovskem festivalu

Pula je bila letos prizorišče, kjer so se na šahovskih poljih borile številne ekipe iz domovine in tujine. Tekmovanje ima 24 let tradicije, organizirano je nekaj dni pred praznikom Dneva mladosti in ima zadnja leta mednarodni značaj, saj prihaja iz tujine iz leta v leto več ekip. Leto dni po Titovi smrti je udeležba na festivalu presegla vsa pričakovanja, saj je nastopilo 406 ekip z več kot 2500 udeleženci. Vse prijavljene ekipe so nato organizatorji iz Pule razvrstili po moči v 18 festivalnih skupin.

Ekipa iz Stola je bila uvrščena v sedmo skupino, v kateri je bilo 21 ekip iz vseh republik ter ekipe iz Avstrije, Nemčije, Luksemburga in Madžarske. Glavni favoriti v naši skupini so bile zelo močne ekipe iz Sevojna, 21. maj iz Beograda in Polizei z Dunaja. Tako se je tekmovalje tudi odvijalo, le da je naša ekipa prekrizala račune in z odličnimi igrami premagala SCHACHVEREIN BG 16 s 3:1, ŠK Ozren Nedeljković iz Tivata s 3:1, ŠK 21 maj iz Beograda s 3:1, igrala 2:2 s ŠK Sevojno iz Titovih Užic in na koncu še z dotlej vodečo ŠK Prvo petoljetko iz Trstenika s 3,5:0,5 in zaslužno zmagala v skupini. Za ta uspeh so se borili Karnar Marjan, ki je bil najboljša prva deska v Medulinu, kjer je igralo 5 skupin, Tone Trebušak, Milan Osolin in Slavko Bergant. Od 26 slovenskih ekip je tak podvig uspel še šahistom iz Slovenj Gradca v 9. skupini in igralcem iz Domžal, ki so se prepozno prijavili, v zadnji, 18. skupini. Prvaki

Mladinci v polfinalu za pokal maršala Tita

Pokalno tekmovalje v nogometu med mladinci na področju Slovenije se približuje h kraju. Tokrat so bile na sporedu četrtfinalne tekme, v katerih so se v zahodni skupini srečali na Jesenicah Jesenice in Kamnik ter v Kočevju Kočevje in Ljubljana.

Kamničani v domačinih niso imeli doraslega nasprotnika. Pomlajena jeseniška ekipa na težkem in blatnem igrišču razen borbenosti ni pokazala ničesar. Zlasti v drugem polčasu se ni mogla upirati fizično močnejšim in tehnično mnogo boljšim gostom. Zadetke za Kamnik so dosegli Berkič 3, Juršič 2, Maček in Vugrinec 1.

Naslednji nasprotnik Kamničanov je zmagovalec drugega srečanja Ljubljana. To je eno najboljših mladinskih moštev v državi in je v lanskem pokalnem tekmovalju prišlo do polfinala, kjer je izgubilo s Sarajevom v Sarajevu. Kamničanom se vnovič ponuja priložnost, da popravijo neuspeh nastop proti istemu nasprotniku v Zalcu na razigravanju za prvaka Slovenije. Takrat so nesrečno izgubili, čeprav so vodili skoraj vso tekmo.

Si-Vi

skupin so dobili dragocene pokale. Poleg šahistov igrajo na festivalu tudi ženske ekipe. Te igrajo v posebni festivalni skupini. Kot lansko leto sta našo občino tudi letos uspešno zastopali šahistki iz Komende Pavla Košir in Vilma Lap. Za ekipo LOCNOŠČ iz Poljske in Mariborom sta se uvrstili na odlično tretje mesto skupaj z Agrounijo iz Indije, Banatom in Zlatiborom. Od teh ekip sta imeli najboljši seštevek točk po Bucholcu in sta zato prejeli lično diplomu.

Poleg festivalnih skupin je bilo igrano še finale pokalnih zmagovalcev iz republik in pokrajin za ženske in moške. To je osrednje tekmovalje, ki pomeni za mnoge šahiste edino resno igranje, saj v tekmovalju sodeluje na tisoče ekip. Tekmovalje je izločilno in prvaki republik nato sodelujejo v

finalu, kjer zmagovalec dobi prehodni pokal, ki ga je podelil vnet privrženec šaha, tovariš Tito. Letos ga je osvojila ekipa Mladost - Industrogradnja iz Zagreba. Slovenski pokalni prvak, Murka iz Lesc je bila na zelo dobrem osmem mestu. V ženski skupini je zmagal Partizan iz Beograda.

TONE TREBUŠAK

DOPISUJTE V KAMNIŠKI OBČAN

V okviru prireditev v počastitev praznika občine Kamnik

ZTKO Kamnik – Odbor za množičnost, v organizaciji Kolesarskega društva Kamnik

razpisuje za 28. junij 1981 ob 9. uri

V. tradicionalno kolesarsko dirko »DRUŽINA NA KOLESU« in državno prvenstvo novinarjev SFRJ v kolesarjenju

TEKMOVALNA PROGA:

Start je pred gostilno »Pod skalco« v Kamniku, Majstrove 32, cilj v Tuhinjski dolini pri gostilni »Pod Kozjakom«. Dolžina proge je 14 kilometrov.

TEKMOVALNE KATEGORIJE:

I. NOVINARJI do 40 let

II. NOVINARJI od 40 let dalje

III. VETERAN od 35 do 45 let in MLAJŠI MLADINEC do 16 let v paru

IV. VETERAN od 46 let dalje in STAREJŠI MLADINEC do 18 let v paru

V. VETERANI – borci NOV

VI. OČE – HČI, starostne omejitve ni, s poljubnim kolesom,

VII. DRUŽINA NA KOLESU, starostne omejitve ni, s poljubnim kolesom, vsaj en otrok.

START KATEGORIJE:

i. Novinarji ob 9.00 uri

II. Novinarji ob 9.20 uri

III. Veterani – mlajši ob 9.40 uri

IV. Veterani – starejši ob 10.00 uri

V. Veterani – NOV ob 10.20 uri

VI. Oče – hči ob 10.40 uri

VII. Družina na kolesu ob 11.00 uri

Občni zbor podružnice Izseljeniške matice

Po štirih letih uspešnega sodelovanja podružnice Domžale – Kamnik, so glavne funkcije za štiri leta spet prevzeli Kamničani. Tako se zamenjujemo že nekaj let.

Štiriletno obdobje, ki ga je v svojem poročilu izčrpno orisal dosedanj predsednik Srečko Berčič, je bilo politično, družbeno in gospodarsko zelo razgibano in uspešno. V okviru svojih možnosti se je podružnica močno angažirala pri povezovanju naših ljudi, ki stalno živijo v tujini, pa so s svojim srecem še vedno v rojstni domovini ter se vračajo k sorodnikom in znancem ali pa se želijo za vedno vrniti. Le tem bo tudi v bodoče namenjena naša posebna skrb.

RAZTEGLJIV KAVČ za dve osebi in dva fotelja – skoraj novo ugodno prodam. Naslov v uredništvu kamniškega občana.

Čvrsto povezanost z domovino so naši izseljenci in zdomci izkazovali vsa povojna leta z obiski rojstnega kraja, s spremljanjem našega gospodarskega in družbenega razvoja. Z nami so se veselili uspehov, nam nudili pomoč

Podružnica slovenske izseljeniške matice Domžale – Kamnik bo priredila v okviru praznovanja občinskega praznika občine Kamnik PRIJATELJSKO SREČANJE izseljencev in delavcev, ki so na začasnem delu v tujini. Srečanje bo pri domu v Kamniški Bistrici v soboto 18. julija 1981 s pričetkom ob 15. uri. Srečanje bomo popestrili s kulturnim programom.

Pričakujemo polnoštevilni obisk, zato ne bo odveč, če o srečanju obvestite svojce, ki se nahajajo v tujini.

ob elementarnih nesrečah, z nami so bili v težkih trenutkih domovine, ko smo izgubili našega predsednika Tita. Njegov spomin

Odlični rezultati lokostrelcev

Člani lokostrelskega kluba Kamnik, ki zelo uspešno sodelujejo na vseh lokostrelskih tekmovanjih, oziroma turnirjih, so konec maja zabeležili zopet lep uspeh, kajti na VI. mednarodnem »Hunter + Field« turnirju v Ljubljani so dosegli nekaj odličnih rezultatov. Turnir je bil izredno močan, saj so nastopili vsi naši najboljši lokostrelci, tako v prostem kot instiktivnem streljanju. Najbolje se je odrezal Letnar, ki je zasedel odlično 2. mesto, takoj za nekdanjim svetovnim prvakom, Italijanom Deolo, in s tem dokazal, da je resnično eden najboljših jugoslovanskih lokostrelcev v instiktivnem slogu, in da povsem zasluži članstvo v državni reprezentanci.

Pri mladincih v instiktivnem slogu so zopet prva tri mesta osvojili Kamničani Colnar Miro, Repič in Desnica Mile, saj trenutno v Jugoslaviji ni tekmovalca, ki bi jih resno ogrožil. Pri članicah je tokrat Marjana Drobnič osvojila 2. mesto, kar je nekoliko pod njenimi možnostmi, toda to jo še vedno uvršča v izbrano YU selekcijo. Omeniti velja, da je nastopil tudi Colnar Vojko, ki je trenutno v JLA in osvojil 6. mesto, kar je za njega lep uspeh, saj nima možnosti in pogojev za trening. Turnir je štel tudi za jugoslovanski pokal, kjer je Kamnik po številu točk na 3. mestu, in če bo do konca ostal na tej poziciji, bo to izjemen uspeh kamniških lokostrelcev, še posebej, če vemo, da sodeluje v tekmovalju za jugoslovanski pokal 30. lokostrelskih klubov iz vse države.

Sedaj se kamniški lokostrelci pospešeno pripravljajo na »Hunter-Field« turnir – Kamnik 81, ki bo na Starem gradu 27. in 28. junija. Na turnirju bo nastopilo okoli 50 lokostrelcev iz Jugoslavije in Italije, točkoval pa se bo tudi za jugoslovanski pokal, kar bo turnirju dalo še večji čar, obenem bo to eden najkvalitetnejših turnirjev pri nas. Na koncu velja omeniti tudi to, da kar štirje člani LK Kamnik nastopajo v državni reprezentanci, kar potrjuje visoko raven kamniškega lokostrelstva.

DUŠAN OREHEK

Dogodki med NOB v kamniški občini

V počastitev 40-letnice vstaje slovenskega in jugoslovanskih narodov ter narodnosti želimo obuditi spomin na nekatere dogodke iz narodnoosvobodilnega boja, ki so se zgodili na območju naše občine.

Leto 1941

Po kapitulaciji jugoslovanske vojske 18. aprila 1941. leta so Nemci prvič spregovorili o izseljevanju Slovencev s Štajerske in Gorenjske. Dne 6. maja so v Mariboru sklenili, da bodo iz Štajerske in Gorenjske izselili v Srbijo od 220 do 260 tisoč Slovencev.

Dne 18. maja so Nemci začeli z aretacijami tudi v kamniški občini. Tega dne so aretirali posestnika Martina Pestotnika iz Starih Sel v Tuhinjski dolini. Najprej so ga zaprli v Šentvidu nad Ljubljano, po tednu dni pa so ga z družino izselili v Srbijo.

Leto 1942

Dne 1. maja so borci Kamniške čete izobesili slovensko zastavo na Starem gradu nad Kamnikom. Poleg tega so pripravili v pečinah okrog gradu več eksplozij, ki so presenetile Nemce v mestu. V tej manifestativni akciji, ki je počastila delavski praznik, so sodelovali Mirko Podbevšek-Lado, Janez Burja-Tomažek, Jože Pirš-Luka, Frnac Podstudenšek-Rok in Franc Hribar-Lovro.

Maja tega leta so Nemci izpeljali s pomočjo domačih izdajalcev številne aretacije ljudi, s katerimi naj bi uničili delovanje OF. V kamniškem predelu so v tem mesecu aretirali kar 70 ljudi.

Dne 7. maja so gestapovci zasliševali v Kamniku Cirila Cerarja iz Moravč. Med zasliševanjem so ga zverinsko mučili in pretepali. Po mučenju so ga zavili v šotorsko krilo in vrgli med druge zapornike. V zaporu je zaradi mučenja umrl.

Maja meseca so partizani zgradili prvo partizansko bolnišnico, v kateri je bilo prostora za šest ranjencev. Bolnišnica je bila skrita v gozdu nad Lokami v Tuhinjski dolini blizu Čahetove in Gobovšarjeve domačije. V tej zelo skromno urejeni bolnišnici se je zdravil tudi Janez Hribar-Zapole, prvoborec iz Velike Lašne.

Maja 1942. leta so bili na Gorenjskem, kljub hudim izgubam v aprilu, ustanovljeni štirje bataljoni: Cankarjev, Kokrški, Kamniški in Poljski bataljon. Nemci so proti njim organizirali številne hajke z močnimi silami.

Dne 2. maja je Kamniška četa taborila v Zapolju nad Palovčami in napadla nemško postojanko v župnišču na Vranji peči. Ker so Nemci vedeli, da delujejo in taborijo partizanske čete tudi okrog Kamnika, so pripravili eno največjih akcij v Tuhinjski dolini.

Dne 10. maja so Nemci zaključili priprave in z okrog 3.000 vojakov obkrožili Kamniško četo, ki je taborila na Osnovčku nad vasjo Ravne v Tuhinjski dolini. V četi je bilo ob napadu 27 borcev, ki so imeli odlične obrambne položaje, tako da so Nemci zaman napadali od 8. ure zjutraj pa vse do 19. ure zvečer. V spopadu je padlo nad 30 Nemcev, med partizani pa je bil eden mrtvec in pet ranjenih. Ta boj je bil eden najbolj junaških in uspešnih na Kamniškem. Med nami borci je še bolj dvignil moralo, pa tudi ljudje so videli, da Nemci niso nepremagljiva vojska, ki nikdar in nikjer ne pozna umika.

V noči na 11. maja smo se borci Kamniške čete neopazno umaknili mimo sovražnikovih zased na Zlato polje. Svoje akcije smo iz Tuhinjske doline prenesli v okolico Domžal in na cesto Ljubljana-Celje.

Leto 1943

Maja tega leta je glavnina partizanskih sil z Vrhovnim štabom bojevala na Sutjeski najtežjo bitko osvobodilne voje jugoslovanskih narodov in narodnosti. Pritisk okupatorjev v Sloveniji pa kljub ofenzivi v Bosni, Hercegovini, Črni gori in Srbiji, ni popuščal. Na Gorenjskem so imeli Nemci še vedno zelo močne enote, od motoriziranih čet, planinskih policijskih čet, do bataljonov in polkov. Namesto taktike, ko so takoj ob vesti, kje so partizani, le-te napadli, so sedaj začeli uporabljati obkoljevalno taktiko z večjimi enotami.

Na dan pred 1. majem so bili Nemci po vsej Gorenjski v strogi pripravljenosti, ker so pričakovali nove partizanske akcije v počastitev delavskega praznika. Na večer 1. maja so po šte-

vilnih gorenjskih vrhovih zagoreli kresovi. Tudi kamniški partizani smo na več vidnih mestih po občini zakurili kresove. Nemci so takoj odšli v akcije, vendar smo se v pričakovanju napada pravočasno umaknili.

V maju tega leta smo začeli nov boj z Nemci, kdo bo uspel mobilizirati več novincev iz vrst mladeničev, ki so jih klicali v nemško vojsko. Številne skupine novih borcev so prišle v naše čete. Priliv pa bi bil še večji, če bi naše akcije zajele še več vasi. Za to je bila potrebna močna politična in vojaška aktivnost.

Okupatorja je obseg naših prvomajskih akcij presenetil. Zato je ponovno skušal uničiti kamniški bataljon oziroma Kamniško-savinjski odred. V našem, Kamniškem bataljonu, je bilo nad 200 borcev. Bili smo dobro oboroženi, ker smo veliko novincev, za katere nismo imeli ne orožja, ne municije, poslali v Ljubljansko pokrajino.

Dne 7. maja so Kamniški bataljon napadle sile dveh bataljonov SS policijskega polka, vendar so se borci skozi obroč prebili proti Moravski dolini. V istem času je Zasavski bataljon s štabom 4. operativne cone z odločnim nasikom prebil sovražnikovo zaporo in prodrl proti Menini planini.

Dne 29. maja so nemški oddelki napadli na Rakitovec Kamniški bataljon. Razdeljen na tri dele se je prebil iz obroča na Šipek.

Konec maja je prišel v kamniško okrožje Franc Zupančič-Marjan, sekretar okrožnega komiteja KPS. Z njegovim prihodom se je začela ponovna akcija za utrditve in razširitev političnega delovanja. V mnogih krajih so bili postavljeni vaški odbori OF in narodnoosvobodilni odbori. Na teren so prišli politični delavci - partizani, ki so jih dale partizanske enote. Poleg odborov OF in NOO so ti borci ustanavljali še odbore AFŽ in LMS (ženske in mladina), Narodno zaščito, gospodarske komisije in celice KPS.

Leto 1944

Dne 1. maja je začela sprejemati ranjence partizanska bolnišnica v Tuhinjskem grabnu, imenovna »Pod Lipo«. Nemci te bolnišnice vse do konca vojne niso odkrili.

Dne 5. maja so Nemci napadli partizansko bolnišnico v Kolovcu. V njej se je zdravilo tudi veliko kamniških borcev. Ob napadu so Nemci takoj postrelili vse nepokretne ranjence, od preostalih ranjencev pa vsakega drugega. Vse še žive ranjence so po zločinu odpeljali v zapore.

Od 13. do 14. maja je bilo na Jelovici prvo posvetovanje aktivistov OF. Iz kamniškega okrožja je bilo na tem zboru 20 delegatov. Na posvetovanju so sprejeli pomembne naloge o mobilizaciji, ureditvi hrane za partizane, za ukinitve vsega dela v tovarnah, ki so delale za okupatorja, o pripravah na volitve. Novo imenovani pokrajinski odbor OF je že 20. maja poročal, da je politični položaj najboljši prav v kamniškem okrožju.

Dne 24. maja so Nemci napadli kurirsko postajo na Kočevem v Beli peči v Tuhinjski dolini. V spopadu so padli štirje kurirji, ranjen partizan, ki se je zdravil v napadeni hiši in domača sinova Jože in Tone Mali.

Na Mali planini je 15. maja strmoglavilo zavezniško letalo. Dva pilota sta uspešno odskočila, vendar so ju zaradi izdajstva zajeli Nemci na Podhrški v Tuhinjski dolini. Tega dne so Nemci požgali štiri hiše na Vrhpolju pri Nevljah.

Leto 1945

Dne 4. maja, na pragu osvoboditve, so Nemci na Menini planini iz zasede ustrelili pet kurirjev, ki so gazili velik sneg pri Šavnici.

Prve dni maja je prišlo do odločilnih bojev za dokončno osvoboditev. Gorenjska je postala izredno pomembna zaradi umika nemških, domobranskih in drugih izdajalskih enot, ki so bežale preko Karavank na Koroško. Po osvoboditvi Ljubljane, 9. maja, je 29. hercegovska udarna divizija nadaljevala pregon sovražnih sil na Gorenjsko, da bi skupaj z gorenjskimi partizanskimi odredi zajela sovražnikove kolone. 15. divizija pa se je obrnila proti Trojanam in Kamniku, da bi očistila ta predel in ga dokončno osvobodila skupaj s partizani, ki so se borili na tem območju. Težko pričakovani dan svobode je prišel tudi za Slovenijo.

FRANC HRIBAR-LOVRO

Zemlja ne bo ostala sama

Pred desetletjem so Pestotnikovo, po domače Drobžičevo, kmetijo v Pšajnovici v istem letu zapustili trije sinovi, hči in oče. Otroci so se poročili in odšli na svoje, gospodar pa je umrl za srčno kapjo.

Mati Francka in najmlajši, komaj 12-letni Emil, sta ostala na domačiji. Emil je že od majhnih nog občudoval domača polja, živino in kmetijske stroje. Pri štirinajstih letih je postal pravi gospodar in desna roka materi. Nobeno delo ni bilo pretežko zanj, spretno je krmilil s traktorjem in kosilnico. Čeprav je bila mati v začetku v skrbeh, ker se je Emil bolj zanimal za polja in živino, kot za šolske knjige, je kmalu spoznala, da bo najposposnejši kmetovalec, edino upanje za lepšo bodočnost dragocene domače zemlje. 21 hektarov, od tega kar 8 hektarov obdelovalne zemlje, brez dvoma potrebuje več parov pridnih rok. To sta zmogla samo Emil in njegova mati, kajti Emilove roke so odtehtale tri pare rok.

Ko je odslužil domovini, je bil še močnejši, njegova ljubezen do domače zemlje je imela še globlje korenine. Traktor, s katerim so ga presenetili bratje ob vrnitvi, je brnel dan za dnem. Zemlja je bogato rodila.

Tistega usodnega decemberskega dne se je poslednjič odpravil v dolino. Vedno je kaj novega kupil, obnavljal, dopolnjeval. Izdalo ga je najljubše vozilo, ki mu je bil predan z vsem srcem. Na poledeneli cesti ga njegovo krnilo ni več hotelo ubogati. Pokopalo ga je pod seboj.

Materi je Emilov izredni pogum večkrat vzbujal strah. Vsa kokrat, ko je odšel od doma, jo je obšla groza, da se ne bi več vrnil. Tudi tistega dne jo je ču-

dno stisnilo pri srcu in slutnja je postala grenka resnica.

Bolečina ji je okovala srce, posušila ji je zadnjo solzo, obraz pa ji je sklesala v trd kamen, iz katerega še vedno odseva milina in dobrotu.

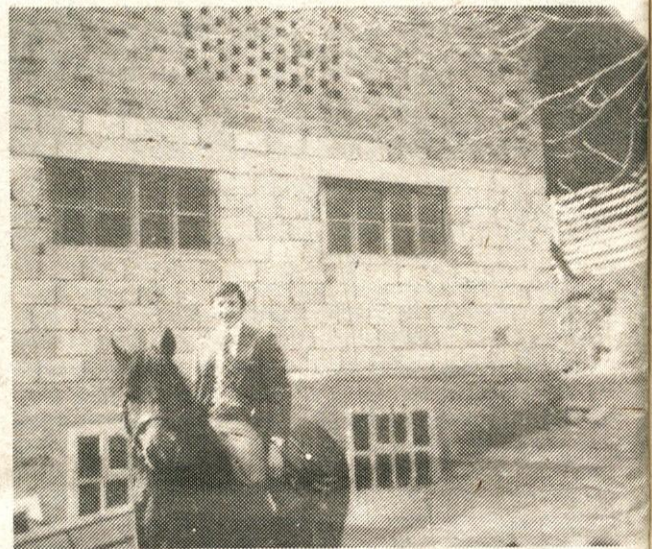
Ne samo domači, vsi vaščani iz njegove in okoliških vasi, so ob slovesu z Emilom občutili neizmerno praznino. Vedno in vsakemu je rad priskočil na pomoč, pa če ga je doma čakalo še toliko dela. Zato je imela Pestotnikova domačija veliko pravih prijateljev med vaščani, ki so znali vračati dobroto. Pri težjih delih na kmetiji so često priskočili na pomoč tudi bratje, ki nikoli niso pozabili svojih najdražjih, svojega toplega doma. Ob težki izgubi mladega, vestnega gospodarja, so takoj priskočili na pomoč, kot so mogli in znali, čeprav so vedeli, da materi ne morejo nadomestiti sina, kmetiji ne vrtni tako dobrega gospodarja. »Vendar so mi še ostali, dobri sinovi,« pravi

Pestotnikova mama, ki ji je poleg sinove smrti tudi vojna pustila globoke brazde. »Srečko ima družino in svojo hišo, pa se je odločil, da si bo zgradil nov dom na domači zemlji, samo da kmetija ne bi ostala brez pridnih rok. Tudi snaha je pripravljena prijeti za kmečko delo.«

In tako se bo, kljub žalosti ob težki izgubi pridnih rok in dobrih src, komaj 22-letnega Emila, na Pestotnikovo domačijo vrnile novo življenje. Na tej zemlji se bo zopet zavrtelo kolesje poljedelskih strojev. Dragocena zemlja ne bo več osamljena, zato pa bo hvaležno rodila in hranila številna usta.

Danes, ob polletnici Emilove tragične smrti, se ga številni sorodniki, prijatelji in znanci spominjajo, bolečino pa jim lajša dejstvo, da se bo njegova največja želja le izpolnila - njegova ljubljena domača zemlja ne bo ostala sama, niti zapuščena.

M. J.

Tudi živali so bile Emilove velike prijateljice.

Rubrika za naše kmetovalce

Storimo vse, da bomo oddajali kvalitetno mleko

Topli dnevi, ki so že nastopili in ki še bodo čez poletje, povzročajo kmetom kooperantom z mlečno proizvodnjo še večje težave, kot zima. Veliko skrbi je treba posvetiti higieni mleka. To dosežemo in izboljšamo z rednim odstranjevanjem gnoja iz hlevov, z nego in čiščenjem živali, pa tudi z rednim pranjem in čiščenjem posod za mleko, molznih strojev itd. Zato imamo pranjem in čiščenjem posod za mleko, molznih strojev itd. Zato imamo na voljo v poslovalnicah Emona Kmetijske kooperacije detergent, ki ima tudi razkužilne lastnosti. To je BIS-C 5300.

Poleg velike brige okrog vzdrževanja higiene moramo v poletnih mesecih še posebej skrbeti, da mleko takoj po molži čim bolj obladimo. S tem v veliki meri preprečimo možnost kisanja. Mnogi kmetje kooperanti imajo s skisanim mlekom že grenke izkušnje, saj za tako mleko ne dobijo plačila in so zato sami najbolj oškodovani.

Prosto ugotovijo. Zato pozivamo vse take nevestne proizvajalce, da tega ne počno, saj na ta način znižujejo povprečno tolaščo vse zbiralnice in so tako vsi prizadeti, tako oni kot vestni in pošteni kmetje kooperanti. V bodoče

Kako si zagotoviti gnojila

V pretekli sezoni 1980-1981 smo bili priče velikemu pomanjkanju umetnih gnojil, kar bo tudi pri nas gotovo vplivalo na zmanjšanje pridelkov. Ko se je stanje normaliziralo, je bilo že vse zamujeno, vsaj kar zadeva gnojenje z gnojili ob osnovni obdelavi zemlje, kakor tudi za gnojenje pred setvijo. Po zagotovilih proizvajalcev gnojil bodo dobave preko poletja rednejše. V juniju je zadnji čas, da opravimo dognojevanje na travnikih takoj po košnji, krompirju, koruzi itd.

Proizvajalci nam zagotavljajo dobavo gnojil NPK 11:11:16 in 12:12:12. Nimamo pa še zagotovila za dobavo KAN-a in UREE. Vsem kmetovalcem, ki sodelujejo z Emono Kmetijsko kooperacijo z območja občine Kamnik svetujemo, da si oskrbe zadostne količine gnojil za dognojevanje, kakor tudi za gnojenje, ki ga bodo opravili ob obdelavi zemlje v prihodnji sezoni. To svetujemo predvsem zato, ker ne moremo zagotoviti, da bo tudi v jeseni in spomladi 1982 dovolj gnojil.

bomo temu problemu posvetili več pozornosti ter na ta način skušali preprečiti prilivanje vode mleku. To bomo dosegli na ta način, da bomo odvezemali vzorce večkrat mesečno.

J. I.

Zaradi povečanja in intenziviranja proizvodnje pri kmetijskih kooperantih je Samoupravni sklad za intervencije Skupščine občine Kamnik sprejel sklep o regresiranju - popustu pri nakupu gnojil in sicer:

35 % za kmete kooperante v višinskih predelih

25 % za kmete kooperante v nižinskih predelih.

Regresi - popusti veljajo za leto 1981. Najmanjša količina, ki se pridobi z navedenim popustom je 1.000 kg gnojil, največja pa 10.000 kg.

Drugo, prav tako pomembno ugodnost je kmetom kooperantom zagotovila Emona Kmetijska kooperacija. Zavedamo se, da kmetje kooperanti iztržijo svoje pridelke največ v jesenskem času in da bi nakup gnojil preko poletja predstavljal kar veliko breme. Zato je mogoče gnojila kupiti za kratkoročni brezobrestni kredit do 15. 12. 1981.

J. I.

Uspeh v prvenstvu, neuspeh v razigravanju

Končno je letošnje mladinsko tekmovanje v vseh petih področnih nogometnih ligah. Zmagovalci so postali: Železnik iz Maribora v »A« ligi, Kamnik v »B«, Maribor v »C«, v »D« Ojstrica iz Dravograda in v »E« ligi Ljubljana.

Kamnik je, čeprav v drugem

delu ni igral tako prepričljivo kot v prvem, z devetimi točkami prednosti postal prvak pred Kočevjem, ki je v zadnjih kolih prehitevalo Jesenice, drugouvrščene v jesenskem delu. Mladinci Kočevja so najuspešnejša ekipa spomladanskega dela. Zbrali so točko več kot Kamnik.

Ekipa je v drugem delu doživela nekaj sprememb. Z igranjem sta prenehala Železnik in Resnik, okrepila pa sta jo odlična igralca iz Mengša Sandi Bevk in Vili Majdič. Dobre igre, trdo in marljivo delo na treningih, so pripeljale v slovensko pionirsko reprezentanco še enega kamniškega nogometaša, komaj 15-letnega Zdravka Slevca. Težko bi v Kamniku našli šport, ki bi imel v raznih republiških selekcijah toliko svojih igralcev, kot jih ima nogometni klub.

Vseh pet prvakov se je uvrstilo na skupni turnir – razigravanje za mladinskega prvaka Slovenije v Žalcu. Proti pričakovanju so ta naslov osvojili mladinci Železnikarja, kateri so v zadnjem srečanju uspeli obdržati neodločen izid proti Ljubljani, kar jim je zadostovalo zaradi boljše razlike v zadetkih.

Razigravanje za Kamničane ni bilo uspešno. Tri srečanja so iz-

gubili, vsa s 3:1, edino z Mariborom so igrali 1:1. Ekipa predvsem psihično ni zdržala turnirski sistem igranja. Pomanjkanje discipline v igri, izključitve in poškodbe so spremenile koncept igre in sestavo ekipe. Kljub vsem objektivnim in subjektivnim težavam pa se je celo na zadnji tekmi ponudila priložnost, da osvoji tretje mesto. Žal je ekipo v tem srečanju zapustila tudi športna sreča.

Mlada kamniška ekipa je z uvrstitvijo na razigravanje izpolnila svoje letošnje načrte. Prvič v zgodovini kamniškega nogometa se je neka ekipa borila za naslov republiškega prvaka. Osvojeno peto mesto med 42 mladinskimi ekipa je navsezadnje lep uspeh celotne ekipe in njenega trenerja Kneževiča ter potrditev pravilne klubske politike. Celotna ekipa lahko še eno leto nastopa v mladinski konkurenci v isti sestavi, tako najbrž še ni rekla zadnje besede.

Kočna lestvica:

1. KAMNIK	28	22	3	3	102:22	47 (+80)
2. KOČEVJE	28	16	6	6	70:26	38 (+44)
3. JESENICE	28	16	4	8	61:48	36 (+13)
4. PRIMORJE	28	12	3	13	44:55	27 (-11)
5. ELAN	28	11	4	13	37:54	26 (-17)
6. TABOR-JADRAN	28	7	4	17	34:65	18 (-31)
7. BELA KRAJINA	28	6	6	16	30:70	18 (-40)
8. LITIJA	28	5	4	19	33:71	14 (-38)

Kamničani so trikrat poraženi zapustili igrišče, prvič v 15. kolu, in trikrat igrali neodločeno. Na domačem terenu so enkrat izgubili (Kočevje) in enkrat igrali neodločeno (Jesenice).

Najuspešnejši iz prvega dela Smajo Berkič je tudi na koncu

ostal prvi strelec s 46 zadetki, ali poprečno 1,6 zadetka na tekmo. Ostali strelci so bili: Iztok Juršič 18, Lojze Fricelj 13, Andrej Vugrinec 8, Dušan Rak, Vili Majdič in Marko Železnik 3, Boris Švajger 2 ter Brane Modrijan in Zvo- Resnik 1.

zdaj tudi SIS za izobraževanje odločile, da skupno zagotovijo finančna sredstva za izvedbo programa športne značke I. Tako je omogočeno vsem cicibanom od Motnika do Komende pod strokovnim vodstvom vaditi, preverjati in osvojiti športno značko. Vsem vadiateljem hvala za prizadevno delo, za vsa vlaganja v delo z najmlajšimi ...»

Rezultati tekmovanja:
mesto enota, KS

mesto	enota, KS	vaditelj
1.	VVZ Bakovnik	Rifelj Martina
2.	VVZ Bakovnik	Andrejka Neža
3.	VVE Kidričeva	Žlebir Slavka
4.	KS Šmarca	Nekrep Darja
5.	VVE Duplica	Završnik Silva
6.	KS Komenda-Moste	Zamernik Anka
7.	VVE Zaprice	Nekrep Darja
8.	VVE Bakovnik	Loboda Jana
9.	VVE Kidričeva	Novak Jana
10.	KS Kamnik	Košir Franc
11.	KS Kamnik	Sitar Franc
12.	VVE Kidričeva	Mihelič Joži
13.	KS Nevlje	Žlindra Helma
14.	KS Komenda-Moste	Grošelj Roman
15.	KS Mekinje	Teran Jana
16.	KS Šmartno	Turkalj Marija
17.	KS Kamnik	Košir Marjeta
18.	KS Nevlje	Uršič Mojca
19.	KS Komenda-Moste	Hacin Ema
20.	KS Duplica	Kranje Meta
21.	KS Duplica	Čevka Ana
22.	KS Stranje	Hribar Majda
23.	VVE Komenda	Svete Mojca
24.	KS Kamnik	Kokovnik Majda
25.	izven konkurence: KS Tunjice	Slabe Tatjana
		D. N.

V okviru prireditev v počastitev 25. maja je odbor za ŠZ I. pri ZTKO Kamnik organiziral zaključno prireditev – TEKMOVANJE v SPRETNOSTNEM POLIGONU – s podelitvijo športnih značk in diplom cicibanom, ki so opravili zahtevane naloge za pridobitev zlate značke dobrega športnika.

V športni dvorani pri OŠ Frana Albrehta so člani odbora in Rokometnega kluba pod vodstvom tov. Omerza postavili dva spretnostna poligona. Za tekmovanje je od skupno 33 skupin prijavilo 25 vadiateljev ekipe s po 6 člani. V dvorani je bilo zbranih kar 153 mladih tekmovalcev s svojimi vadiitelji in množica njihovih spodbujevalcev. Vse prisotne je v imenu odbora za ŠZ I. pri ZTKO Kamnik pozdravil Janko Blagšič:

»...Številčna udeležba na tekmovanju je dokaz, da smo vsi, ki se kakorkoli ukvarjamo z vzgojo otrok spoznali, da je šport sestavni del vsestranskega oblikovanja mladega človeka. V Sloveniji je enkraten primer, da so se samoupravne interesne skupnosti, SIS za telesno kulturo, SIS za otroško varstvo in

Kako se temu reče?

Poletje, in s tem kopalna sezona, ki je že tu, nas sili, da končno malo resneje razmislimo o stanju, v kakršnem je kamniško kopalništvo. To stanje pa je, milo rečeno, obupno: zastarele čistilne naprave že zdavnaj ne ustrezajo več novejšim higienskim normam; neurejenost samega bazena in njegove okolice (garderob, tušev, sanitarij, travnatih površin, ležalnikov, itd.) odbija potencialnega uporabnika in pogosto je čedalje manjši obisk kopalcev. Skratka: kamniški bazen propada in samo še vprašanje časa je, kdaj bo dokončno propadel!

Žalostno je dejstvo, da se tega zave(da)mo šele ob nastopajočem poletju in da razen redkih izjem o vseh teh problemih že tudi prej ne razmislimo. Te »redke izjeme« smo člani kamniškega Plavalnega in vaterpolo kluba, ki jim bazen pomeni pogoj za kolikor toliko normalno (?) delovanje. »Kolikor toliko« namreč zato, ker se morajo člani kluba v jesenskih, zimskih in spomladanskih mesecih (torej več kot tri četrtine leta!) vsak dan v večernih urah voziti na treninge v Kranj, saj Kamnik ne premore zimskega (pokritega!) bazena. Logična posledica pomanjkanja finančnih sredstev in neprilicnega termina treningov (do 21.–23. ure) pa je seveda relativna »nemnožičnost« trenirajočih oziroma netreniranih določenih selekcij, predvsem pionirske in kadetske, v nesezonskih mesecih od septembra do julija. Izgleda pa, da bo tudi zgoraj omenjena sintagma »kolikor toliko normalno delovanje« postala nepotrebna (kot sam bazen?), saj v času, ko tole pišem (sredina junija!) še nič ne kaže, da bodo v bazen vsaj natočili vodo, če že temeljita renovacija ne prihaja v poštev: tekmovalna sezona v medrepubliški vaterpolo ligi, v kateri kamniški klub uspešno tekmuje že tretje leto, pa je pred vrati! Kot vse kaže, bomo njihove tekme lahko gledali samo na »domačem« kopalšču – v Kranju!

Seveda pa reševanje problemov, ki so v zvezi s kopalščem, ne smemo prepustiti zgolj Plavalnemu in vaterpolo klubu: vendar pa se je ta znašel v absurdni situaciji, ko je prisiljen skrbeti za vsaj minimalno usposobljenost bazena za obratovanje, kot da je (klub!) njegov edini in izključni uporabnik. (To je npr. tako, kot da bi bili košarkaši ali odbojkaši prisiljeni skrbeti za normalno delovanje naprav v športni dvorani, da si s tem zagotovijo vsaj osnovne pogoje za trening!). Ne da bi hotel apelirati na nekakšno imaginarno »odgovornost« se je potrebno zavedati tudi in predvsem družbenega pomena, ki ga ima oziroma bi ga lahko imel ta športni objekt za celotno kamniško občino. S temeljito prenovo in posodobitvijo ter z boljše organiziranim upravljanjem kopaljšča bi bili odstranjeni marsikateri problemi, ki se sedaj pojavljajo leto za leto tik pred kopalno sezono in ki se kažejo ne le kot pereči, ampak tudi kot praktično nepremostljivi. Nujno je na primer, da se tako kopaljščne naprave kot okolico začne pripravljati že ob koncu tekoče kopalne sezone na naslednjo. V drugih občinah po Sloveniji, kjer nimajo niti plavalnega niti vaterpolo kluba, imajo namreč vodo v bazenih že konec maja ali najpozneje v začetku junija, kopaljšča pa obratujejo do sredine ali celo do konca septembra. Preprost račun nam pokaže, da bi bi boljimi možnostmi, ki bi jih nudili kopalcem, in s podaljšanjem kopalne sezone za več kot dva meseca v nekaj letih lahko pokrili stroške popravila in vzdrževanje tega športnega objekta.

Tako pa v zadnjih letih število obiskovalcev kopaljšča počasi; toda vztrajno upada. Tako ostajajo neizkoriščene možnosti, ki jih urejeno kopaljšče ponuja: poletna šola plavanja; pouk telesne vzgoje učencev osnovnih šol na kopaljšču v prvi polovici junija; razna tekmovanja: od osnovnošolskih do sindikalnih! Tako tudi izzvenijo prazno, frazerstvo vse besede o skrbi za mladino, za njeno rekreativno dejavnost, itd. Ne nazadnje tako propada športni objekt, ki je bil dolgo vrsto let ena najlepših pridobitev Kamnika: in kako se temu pravi?

Malomarnost... ali tudi kako drugače?

MATJAŽ HRIBAR

Baza, 1. maj 1981

Za »praznik dela« je naša skupina na vrsti, da gre v steno. Pred odhodom pojemo še pajsulj, ki ga je naš kuhar Čivč iz Mojstrane pripravil za praznik. Gremo šele opoldan. Vreme se je kot ponavadi že spet pokvarilo. Sneži, posledica sneženja so v tako strmi steni vedno tudi snežni plazovi, z mano sta še Stipe Božič iz Splita in Slavko Frantar iz Tržiča ter šerpi Lhopsang in Lhakpa, ki neseta kisikove bombe.

Na »enki« smo nekaj pred šestimi zvečer. Ob šestih imajo vsi tabori dogovorjeno zvezo z bazo. Iz malega sprejemnika zvemo, da sta visoko nad nami danes Filip in Pavel postavila šotorček – tabor pet.

2. maj 1981

Današnja etapa »ena – dvojka« je od vseh najbolj dolgočasna, ker razen na začetku, ko se vzpenjamo čez težak in strm skalni odstavček, ki smo ga imenovali »Daljnogled«, ker ima pač tako obliko, poteka po dolgem in ostrem snežnem razu. Šerpa Lhakpa, majhen in droben, neutrudno gazi naprej.

Sončno vreme nam ne ustreja preveč, kar nekam čudno je vroče. No kmalu se vreme močno poslabša, zagrne nas megla, sneži, naenkrat postane mrzlo. Pomalem nas zasipajo plazovi. Pa smo se jim že tako privadili, da se ne sekiramo preveč.

Okrog 12. ure smo pri šotorih.

Spravimo se noter, toda to ne pomeni konca težav, ker sneg neprestano zasipa vhode, ki smo jih prej odkopali, zato jih je treba večkrat odkopati. Vmes si kuhamo. Zlasi veliko tekočine, ker le-to najbolj potrebujemo.

Spalne vreče so malo mokre, sicer pa je vse v redu.

3. maj 1981

Pot je znana: prečnica po ledenih strminah v desno, prehod med skalami, snežišča, zaledeneli kamin, prečka levo, trojka.

Hodim z lahkoto. Za etapo sem potreboval 4 ure in to je kar v redu. Srečamo se z Marjonom in Čito, ki stopata s »petice«. Preživela sta viharo noč v šotorčku, ki so ga plazovi ne-

● Himalajski dnevnik

Na hribu

prestano zasipali. Čita je nekoliko pomrznil v roko.

Na »trojki« je skopana snežna luknja. Obe šerpi, Stipe in jaz bomo prespali v njej. Čopek pa bo raj v šotorčku zraven. Kuhanje ima za posledico neugodno in zoporno kapanje s stropa. Pogovarjamo se o vrhu, o težavah, ki nas še čakajo. Prepričani smo, da bodo prijatelji (2 skupini) pred nami postavili tabor šest in napeli vrvi še naprej. Morda bodo že stopali na vrh. S takimi upi zasipimo.

4. maj 1981

Danes je »dan čakanja«. Cel dan poležavamo v vlažni in mokri luknji. Včasih kaj skuhamo, dovolj časa imamo, da si pove- mo kako minevajo leta našima šerpama, kako nosita tovore po gorah, po belih velikanih, ki vabijo, midva govoriva o naših gorah, o naši deželi, o pripra-

vah na odpravo. In potem najdeš čas, da prebereš pismo, tople domače besede, ki vse skupaj izžarevajo dve, tri besede: »Vrni se zdrav!« Zunaj pa ne- nehno grme plazovi...

5. maj 1981

»Štirica« je postavljena na ostrem snežnem grebenu. Pod šotorom je skopana luknja. Danes smo srečali Andreja Štremflja in Nejca Zaplotnika, ki sestopata. Stena kaže zobe. Pošteno. Šestica še ne stoji, ker jim je napenjanje vrvi vzelo preveč časa. Sneg gori je globok, treba je gaziti do kolena. »Vrh je še daleč«, pravi Nejc. Prvikrat pomislim, da morda ne pridemo na vrh, da nam zmanjka časa in moči.

Zvečer sestopita še Peter Markič in Ivč Kotnik k nam na štirico. Zdaj sva s Stipetom na »konici«, kajti Čopek je na »trojki« obrnil zaradi težav z želodcem.

6. maj 1981

Spet je slabo vreme. Plazovi grmijo že zjutraj. V takem bi bilo noro iti naprej. Torej čakamo. Spet kapa od stropa, puhasti veston je moker, vneto grlo je naredilo svoje. Vročino imam in celo noč me trese.

7. maj 1981

Kljub slabemu počutju grem naprej. Težke skalé nad »štirico« hitro preplezamo, saj je zdaj, ko je v njih pritrjena vrv, to mnogo lažje. Lhopsang, eden od obeh šerp, hoče obrniti. Strah ga je izpostavljenih skal. Na srečo si po dolgem prepričevanju le premisli in gre z nami naprej.

Pod »petico« so snežne strmine. Udira se do kolena. Pošteno garamo. Spet sneži. Nekaj korakov, nato nasloniš glavo na sneg in počivaš.

Petica. Majhen šotorček, ves pokrit s snegom. Ko odkopljemo vhod, zlezemo v temno in vlažno luknjo, polno snega. Vreče so vse mokre. Najprej je treba pospraviti. Za silo se urediva.

Kuhava: čaj in limonado in

še enkrat čaj, kasneje pripravi- va tudi nekaj dehidrirane hrane. Oglasiva se po radiu prijateljem v bazi. Poveva da je v redu, saj tako vsi vedo, kaj pomeni ta »v redu« tu na »petici«.

Noč nama ne prinese počitka. Neprestano naju zasipa in treba je odmetavati sneg izpred vhoda, da se ne zadušiva. Moje zdravstveno stanje se je še poslabšalo. Neprestano me trese. Stipe pa se dobro počuti.

8. maj 1981

Odločim se, da bom sestopil, ker mislim, da v takem stanju ne bi bilo varno riniti naprej. Stipe gre sam naprej in postavi droban šotorček »šestico« na grebenu okrog 8.000 m visoko. Jaz sestopim do »trojke« kjer sta Franček in Vanja.

9. maj 1981

Sestopim v bazo. Za mano pride tudi Stipe. Tabor šest zdaj končno stoji. Stipe je napravil res veliko dejanje! Prijatelji za nama bodo poskusili na vrh... Nama ostane počitek v bazi in upanje, da jim bo uspelo...

JANEZ BENKOVIČ

Mladi odbojkarji se uveljavljajo

Po končanem prvenstvu članov v II. zvezni ligi v aprilu, se je pričela, kot običajno, sezona raznih turnirjev, prvenstev mladih in lokalnih lig.

Kamniški odbojkarji in odbojkarice so dosegli na teh zelo solidne uspehe.

Kadeti (mlajši mladinci do 17 let) so 27. 4. nastopili na prvem slovenskem prvenstvu za kadete. Nastopilo je 10 ekip, ki so bile v predtekmovalni razdeljeni na tri skupine, katerih nosilci so bili kadeti Bleda, kadeti Salonita (Kanal) in v skupini, kjer so nastopali Kamničani, kadeti Stavbarja iz Maribora. OK Salonit je predtekmovanje organiziral v treh krajih: v Kanalu, v Desklah in v Dobrovi v Goriških Brdih, kjer so uspešno nastopili naši fantje. Kamničani: Matjan Mitja in Marko, Hribar Peter in Gregor, Golob Stane, Ungar Romeo, Logar Boris, Mrak Miran, Šmidovnik Roman, Jelenc Andrej in Grošelj Igor so z zmago na ŠSD Brda z 2:1 (6:15, 15:9, 15:8) in nad OK Topolšico 2:1 (-11, 13, -13) in tesnim porazom proti zmagovalcu skupine OK Stavbarja z 2:1 (3, -10, 8) zasedli 2. mesto in tako le za en niz zgrešili finale, v katerem so kasneje zmagali mladi iz Kanala pred Bledom in Stavbarjem. Kamničani so pokazali lepo igranje, zlasti oba Matjana, ki sta bila na tem tekmovanju izbrana za kandidata za slovensko reprezentanco.

Ze 9. maja so se člani OK Kamnik udeležili v Gorici (Italija) zelo močnega turnirja, katerega

so organizirali marljivi delavci športnega društva »Juventina«, društva zamejskih Slovencev iz Štandreja. Na tem turnirju, ki je bil organiziran v počastitev 40-letnice vstaje in 10-letnice obstoja zveze slovenskih športnih društev v Italiji (ZSSDI), ki zajema sedaj že 30 društev, so nastopili poleg domačinov iz predmestja Gorice še ekipi Salonita iz Kanala ob Soči in ČIB Bovca, oba člana II. zvezne lige. Kamniški fantje so tudi tokrat zaigrali odlično in z zmago nad Juventino 2:0 in Salonitom s 3:0 osvojili pred Salonitom, Bovcem in domačini prvo mesto, obenem pa tudi prelep, velik pokal. Z gostovanjem Kamnika so se prijateljske vezi s primorskimi zamejskimi Slovenci še bolj okrepile. Bil je to pravi praznik Slovencev v Štandreju, katerega je prikazala tudi koprski televizija.

Teden dni kasneje, 16. in 17. maja, je TVD Partizan Narodni dom organiziral tradicionalni turnir v počastitev 36. letnice osvoboditve Ljubljane in to za mladince in mladince. Tokrat so se mladinci Kamnika odlično izkazali in osvojili 1. mesto in lep prehodni pokal OK SZDL Ljubljana - Center. Premagali so ekipo P. Tabor z 2:0, izgubili z ekipo Narodnega doma z 2:1 in premagali v finalu za I. mesto Savo s 3:1. Vrstni red: 1. OK Kamnik, 2. OK Sava (Črnuče), 3. P. Narodni dom, 4. P. Tabor. Za Kamnik so igrali: Matjan Mitja in Marko, Grkman Milan, Frontini Gorazd, Logar Boris, Ungar Romeo, Hri-

bar Peter in Gregor in Golob Stane.

Mladinke Kamnika so istočasno nastopale v telovadnici poleg Narodnega doma, v osnovni šoli Prežihov Voranc v Ljubljani. Tudi one so dosegle lep uspeh, častno tretje mesto za Partizanom-Vič, Partizanom-Tabor (Ljubljana) in pred P. Narodni dom in OK Savo. Rezultati: OK Kamnik - OK Sava (Črnuče) 2:0, Kamnik - Tabor 0:2, Kamnik - Vič 0:2, Kamnik - Narodni dom 2:0.

23. in 24. maja pa je za člane in članice priredil turnirja TVD Partizan - Tabor, kjer so Kamničani osvojili obakrat prvo mesto. Posebno razveseljuje ta zmaga za mlade odbojkarice Kamnika, saj je za to generacijo prva takšna lovorika. Trdo delo pod vodstvom voditelja Marjana Novaka ni bilo zaman. Rezultati Kamnik: Tabor 1:2, Kamnik : Narodni dom 2:0, Tabor : Narodni dom 1:2. Za Kamnik so nastopile: Romšak Cvetka, Seljak Mojca in Jana, Polajnar Blanka, Lap Mija, Zabrič Biserka, Mrak Jana, Li-

povšek Mojca in Stražar Lidija.

Člani Kamnika kot veliki favoriti niso imeli težkega dela. Z lahkoto so opravili z vsemi nasprotniki. Rezultati: Kamnik - Narodni dom (Ljubljana) 3:0, Kamnik - Tabor 3:0, Tabor - Narodni dom 3:0.

Člani Kamnika kot veliki favoriti niso imeli težkega dela. Z lahkoto so opravili z vsemi nasprotniki. Rezultati: Kamnik - Narodni dom (Ljubljana) 3:0, Kamnik : Tabor 3:0, Tabor - Narodni dom 3:0.

S temi tekmovanji letni nastopi kamniških odbojkarjev se zdalec niso pri kraju - že se je pričelo tekmovanje v kamniško - ljubljanski ligi, v kateri si nabirajo izkušnje starejših pionirji, kadeti, mladinci in najdejo možnost igranja B-člani, na sporedu je še Ulčar - Podjedov pokal za člane v Kamniku, ki bo predvidoma letos organiziran v obliki turnirja 20. junija, pa še tradicionalni turnir trojk in morda še kaj, o čemer bomo še poročali.

- AN

Delavsko prvenstvo Slovenije v šahu

Na letošnjem delavskem ekipnem prvenstvu Slovenije, ki je bilo na Bledu, je nastopilo 41 ekip oz. slovenskih organizacij združenega dela. Prvič je nastopila tudi ekipa iz Lesc in ekipa vojakov iz Ljubljane. Za to ekipo je bilo veliko pritožb in verjetno prvenstvo ni bilo regularno, ker vojaki niso člani sindikata. Zasedba šahistov v ekipah je bila letos zelo kakovostna, saj sta nastopala tudi dva šahovska mojstra in okoli 40 mojstrskih kandidatov. V taki konkurenci se je ekipa Stola kar dobro držala, čeprav z uvrstitvijo ni povsem zadovoljna. Letos so prvič igrali po švicarskem sistemu in zelo dober start, ko smo premagali Color iz Medvoda in kasnejšega zmagovalca Papirnice Količeve kar s 4:0, je obetal veliko več. Slaba igra v zadnjih kolih pa nas je potisnila na 11. do 13. mesto skupaj z lanskim vice prvkom ŽG iz Ljubljane in Gorenjem iz Velenja. Največje presenečenje na letošnjem prvenstvu so prav gotovo igralci Vavpetič, Ivačić, Janez in Viktor Hribar iz Papirnice Količeve, ki so zmagali s 27 točkami pred prvimi favoriti, Ljubljansko banko, z 28 in Ingradom iz Celja s 27 točkami. Ekipa Stola je zbrala skupaj 24,5 in je le za 2,5 zaostala za tretjim mestom. V ekipi Stola sta zelo dobro igrala Karnar in Trebušak, saj sta zbrala 8 točk od 11 možnih. Bavčar, Bergant in Lanišek pa so nekoliko razočarali z rezultati, ne pa s svojo igro, saj so imeli precej smole pri zaključevanju svojih partij. Prvenstvo je bilo pod pokroviteljstvom Republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije in v organizaciji Občinskega sveta ZSS Radovljica.

TONE TREBUŠAK

Občinsko gasilsko tekmovanje

Ob 40 letnici vstaje slovenskega naroda smo tudi gasilci uspešno izvedli tekmovanja v številnih kategorijah.

Letos ne bo republiškega izbirnega gasilskega tekmovanja, pa smo v Občinski gasilski zvezi Kamnik sporazumno z vsemi poveljniki gasilskih društev sestavili svoj program. Vodila nas je potreba po več praktičnih vajah na terenu z odvzemom vode iz Kamniške Bistrice.

Ko smo ugotavljali stanje in starost motornih brizgaln, te so v glavnem Rosenbauer 75 Automatic 800 litrske, smo prišli do zaključka, da je marsikater potrebna dobra servisa. Domenil smo se s firmo Jože Žunkovič, Miklavž pri Mariboru, ki ima tak servis za vso Jugoslavijo, da nam servise opravi še pred tekmovanjem. Pet članska strokovna ekipa je v gasilskem domu v Kamniku pregledala in zamenjala poškodovane dele ter tako popravila v dveh dneh 29 motornih brizgaln. Servisu so prisostvovali strojniki, soferji in del poveljnikov gasilskih društev. Po opravljenem delu je mojster imel dvourni predavanje in razgovor o delu z brizgalnami, da bi nam te čim dalj časa ter dobro služile. Ugotavljamo, da se novih motornih brizgaln sedaj sploh ne dobi, ker ni dovoljen uvoz, a pri nas jih ne delamo. (Tri leta jih je sestavljal Vatrospem Beograd, večinoma iz uvoženih delov). Tako smo poskrbeli, da so motorne brizgalne sedaj brezhibne, kar je zelo pomembno za požarno varnost in uspešno gašenje požarov v občini. In resnično so na tekmovanju vse motorke odlično delale.

Dne 30. maja je na Štadionu tekmovanje 420 pionirjev, mladincev, mladink in žena. Lepo vreme in dobra organizacija tekmovanja je pripomogla k pravednim rezultatom in odličnemu razpoloženju vseh tekmovalcev. Težko si predstavljamo izvedbo tako množičnega tekmovanja kje drugje, kot na prostornem Štadionu.

Pionirji A: v starosti od 7-10 let so tekmovali s vedrovko in zbijali tarče, nato so izvedli še enostavno vajo pri hidrantu. Tekmovalo je 5 desetin, od tega ena dekliška in štiri deške. Vrstni red je bil sledeči:

1. Srednja vas na vedrovki 15 točk, hidrantu 26, dosegli so 259 točk, 2. Nevljne na vedrovki 24 točk, hidrantu 34, dosegli so 242 točk, 3. Nevljne deklice na vedrovki 18 točk, hidrantu 43, dosegli so 239 točk, 4. Križ na vedrovki 19 točk, hidrantu 42, dosegli so 239 točk, 5. Mošte na vedrovki 23 točk, hidrantu 41, dosegli so 236 točk.

Pionirke B: deklice, starost od 11-15 let, so imele vajo s hidrantom in štafeti tek na 450 m s prenosom povelja. Šest desetin je imelo sledeči rezultat:

1. Mošte hidrant 51, štafeta 69.1, skupaj doseženih točk 279.9, 2. Križ hidrant 50, štafeta 71, skupaj doseženih točk 279, 3. Kamnik hidrant 53 točk, štafeta 73 točk, skupaj doseženih 274, 4. Nevljne hidrant 60 točk, štafeta 73.1 točk, skupaj doseženih 266.9, 5. Tunjice hidrant 60 točk, štafeta 76.4 točk, skupaj doseženih 263.6, 6. Kam. Bistrica hidrant 64 točk, štafeta 77 točk, skupaj doseženih 259.

Pionirji B dečki, starost od 11-15 let, so tekmovali z motorno brizgalno 300 litrov ter štafeto na 450 m s prenosom povelja. Tekmovalo je

13 desetin in dosegli so sledeči vrstni red:

1. Mošte brizgalna 74 točk, štafeta 63.3 točk, dosegli 262.7 točk, 2. Nevljne I brizgalna 69 točk, štafeta 70 točk, dosegli 261 točk, 3. Tunjice brizgalna 69 točk, štafeta 71.1 točk, dosegli 259.9 točk, 4. Srednja vas brizgalna 76 točk, štafeta 68 točk, dosegli 256 točk, 5. Zg. Tuhinj brizgalna 83 točk, štafeta 76.1 točk, dosegli 240.9 točk, 6. Nevljne II brizgalna 86 točk, štafeta 73.2 točk, dosegli 240.8 točk, 7. Kamnik II brizgalna 94 točk, štafeta 68 točk, dosegli 238 točk, 8. Komenda brizgalna 90 točk, štafeta 72.2 točk, dosegli 237.8 točk, 9. Kam. Bistrica brizgalna 95 točk, štafeta 67.8 točk, dosegli 237.2 točk, 10. Mošte brizgalna 105 točk, štafeta 68.8 točk, dosegli 226.2 točk, 11. Križ brizgalna 105 točk, štafeta 72 točk, dosegli 223 točk, 12. Motnik brizgalna 115 točk, štafeta 78.3 točk, dosegli 206.7 točk, 13. STOL brizgalna 153 točk, štafeta 77 točk dosegli 170 točk.

Mladinke, v starosti od 15-18 let, so imele vajo s hidrantom ter štafeto na 450 m s prenosom povelja. Sodelovalo je šest desetin in doseglo sledeči vrstni red:

1. Tunjice hidrant 36 točk, štafeta 72 točk, dosegli 492 točk, 2. Srednja vas hidrant 43 točk, štafeta 67 točk, dosegli 490 točk, 3. Komenda hidrant 45 točk, štafeta 72 točk, dosegli 483 točk, 4. Zg. Tuhinj hidrant 45 točk, štafeta 75 točk, dosegli 480 točk, 5. Križ hidrant 62 točk, štafeta 75 točk, dosegli 463 točk, 6. STOL hidrant 69 točk, štafeta 93.2 točk, dosegli 437.8 točk.

Mladinci: dečki, starost od 15-18 let, so imele vajo z 800 litrsko motoriko in štafeto na 450 m. Od 10 desetin so se razvrstili takole:

1. Nevljne brizgalna 76 točk, štafeta 57.2 točk, dosegli 466.8 točk, 2. Šmartno brizgalna 73 točk, štafeta 62 točk, dosegli 465 točk, 3. Zg. Tuhinj brizgalna 72.5 točk, štafeta 65.1 točk, dosegli 462.4 točk, 4. Mošte brizgalna 80.5 točk, štafeta 64.8 točk, dosegli 454.7 točk, 5. Križ brizgalna 80.5 točk, štafeta 65 točk, dosegli 454.5 točk, 6. Duplica brizgalna 77.5 točk, štafeta 69.1 točk, dosegli 453.5 točk, 7. Kamnik II brizgalna 84 točk, štafeta 63 točk, dosegli 453 točk, 8. Tunjice brizgalna 84 točk, štafeta 68.2 točk, dosegli 447.8 točk, 9. Kamnik I brizgalna 108 točk, štafeta 60.1 točk, dosegli 431.9 točk, 10. Kam. Bistr.

Kamniški kolesarji - obrtniki uspešni v Mariboru

Člani obrtniškega združenja Kamnik so v nedeljo 14. 6. nastopili na obrtniških športnih igrah v Mariboru. Ekipa kolesarjev je bila zelo uspešna in se uvrstila na 2. mesto. Posamezniki so se vrnili z 2 zlatima, 1 srebrno in bronasto medaljo in TRIM pokali. Pohvala kamniškemu združenju obrtnikov pa zato, ker je omogočila s svojim prispevkom nastop svojih članov na tem množičnem tekmovanju.

Odslej bodo v Mariboru vedeli, da se razvija kolesarski šport tudi v Kamniku in ima med obrtniki številne navdušene kolesarje.

JANEZ TAJČ

Dober začetek teniške sezone

Ze v aprilu so se pomerili pionirji in mladinci s svojimi sovrstniki iz Kranja v prijateljskem dvoboju in dosegli štiri zmage in le en poraz. Vse kaže, da zimski trening mladim tekmovalcem lahko mnogo da.

Rezultati: Lah Jure (Ka) : Por Marko (Tr) - 6:4, 6:4, Šlegl Andrej (Ka) : Pevc Tone (Tr) - 6:1, 6:1, Gruden Aleš (Ka) : Voglar Marko (Tr) - 6:4, 6:3, Devetak Marjan (Ka) : Klevišar Andrej (Tr) - 6:2, 6:1, Obolnar Franci (Ka) : Starc Primož (Tr) - 4:6, 1:6, skupno: Kamnik : Triglav Kranj - 4:1.

V Kranju je bilo tekmovanje za slovenski kriterij, ki so se ga udeležili tudi mlajši in starejši pionirji iz Kamnika. Konkurenca je bila ostra, saj se je tekmovanja udeležilo več kot dvajset mlajših pionirjev in več kot trideset starejših pionirjev. Naši tu niso dosegli posebnih uspehov. Med mlajšimi pionirji sta se Šlegl A. in Griden prebila v četrtfinale, kjer pa sta morala priznati premoč nasprotnikov.

Rezultati: Četrtfinale: Šlegl (Ka) : Breznik (01) - 3:6, 3:6, Gruden (Ka) : Breznik (Br) - 3:6, 3:6.

Člani so se pomerili na prvem klubskem turnirju in napovedali, da bo imel končni zmagovalček težko delo. Sodelovalo je trideset članov.

Rezultati: Četrtfinale: Lavrič : Ramšek - 6:3, 1:6, 7:5, Šlegl T. : Vengust R. - w. o., Prešeren T. : Resnik M. - 4:6, 2:6, Jeras T. : Gruden - 7:5, 6:1.

Polfinale: Lavrič J. : Šlegl T. - 6:1, 6:1, Jeras T. : Resnik M. - 6:0, 6:2.

Finale: Jeras T. : Lavrič J. - 6:1, 6:3.

Zmagovalček prvega turnirja je torej Tone Jeras, ki je dokazal, da mu zima ni vzela nič borbenega duha.

I. H.

Člani A, industrija, isti program Dve desetimi:

1. TITAN brizgalna 113 točk, cevi 74 točk, dosegli 812 točk, 2. DON brizgalna 125 točk, cevi 70 točk, dosegli 805 točk.

Člani B, industrija, isti program pet desetin, sledeči vrstni red:

1. TITAN motorika 135 točk, cevi 77 točk, dosegli 820 točk, 2. STOL motorika 137.5 točk, cevi 82 točk, dosegli 790.5 točk, 3. SVILANIT motorika 42.5 točk, 83.5 točk, dosegli 788 točk, 4. DONIT motorika 147 točk, cevi 100 točk, dosegli 768 točk, 5. UTOK motorika 141 točk, cevi 106 točk, dosegli 753 točk.

Le desetina iz Črne KAOLIN sodelovala na tekmovanju, ker že v let ni imela gasilskih vaj. Če primerjamo končne ali vmesne rezultate opazimo, da so se vse desetine zelo resno pripravljale za to vsakoletno srečanje gasilcev v kamniški občini. Nekatere gasilska društva so zelo prizadevno saj so poslala na tekmovanje kar pet ali celo šest desetin. To je zelo spodbudno za naš naraščaj in bodočnost gasilstva v kamniški občini. V končanem tekmovanju je občinska gasilska zveza podelila prvo, drugo, tretje uvrščenim desetinam pokal in plome.

Letos bo 21. junija ob 8. uri dopoldne prvič zelo obsežno srečanje gasilskih enot civilne zaštite na Štadionu. Te vrste gasilskih enot, ki so organizirane v industriji in po krajevnih skupnostih bodo nastopile z vajo na 800 litrski motorni brizgalni v trodelni napadi. To je osnovna vaja za vajo začetnike gasilce. Letošnji preizkus znanja gasilskih enot C. Z. sovpada dnevom civilne zaštite, 20. junijem, uspehim in znanju teh gasilskih enot bomo kasneje poročali.

Seveda pa s tem tekmovanjem merjenjem sil ni končano letošnje gasilsko delo. Vaje in obnavljanje kondicije ter znanja gasilskih enot morajo gasilci stalno ponavljati. Tudi jeseni lahko pričakujemo večje gasilske vaje na terenu; le tako smo gasilci lahko vedno pripravljeni nuditi prvočasno pomoč vsemu prebivalstvu, ki jo upravičeno pričakuje.

JOŽE BERLE

Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik - Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF - Ureja uredniški odbor - glavna in odgovorna urednica Jana Taškar - tehnični urednik Franc Mihevc - strokovna sodelavka Vera Mejač - Izhaja dvakrat mesečno - Naslov uredništva: Kamnik, Tomšičeva 2, telefon 831-311 - tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 - Kamniški občan - Rokopisov in fotografij ne vračamo - Tiska CGP Delo v Ljubljani.